

magisterbladet

NR. 5 · 2019

MAGASIN FOR MEDLEMMER AF DM · MAGISTERBLADET HAR REDAKTIONEL FRIHED

FOLKETINGSVALG: KRIGEN MELLEM LAND OG BY

bygger på en løgn om det rige København **SIDE 16**

Valgkamp
er fyldt med
bullshit

SIDE 12

KONGRES
DM vil være
en græsrods-
bevægelse

SIDE 32

MP Pension **kvitter smøgerne**

Afkast og ansvarlighed skal gå hånd i hånd.
Derfor sælger vi nu alle vores aktier i tobaksindustrien.

Læs mere på
mppension.dk/tobak

Lad ikke valget splitte os

Vi står midt i en usædvanlig valgkamp. Partier, der har fremmedhad som det primære fokus, har åbenbart flere tilhængere, end man skulle tro muligt. Det er rystende, og vores udenlandske kolleger fortjener opbakning. Det er værd at huske, at inden for vækstbrancher som fx it og medico er der faktisk brug for flere udenlandske kolleger, ligesom forskning i sin natur er international.

Fremmedhad får konsekvenser for os alle. Eksempelvis blev det brugt til at forringe dagpengene lige op til jul for alle, der har arbejdet eller boet i udlandet inden for de sidste 12 år, hvilket rammer både gammeldanskere og nydanskere.

Vi skal ikke lade os spille ud mod hinanden, selv om der sættes mange modsætninger op mellem os. Som du kan læse her i

“Mit ønske for valget er, at vi vil få en regering og et folketing, der vil lade fjendebillederne ligge og i stedet arbejde for udvikling af hele vores samfund”.

bladet, har der i lang tid været opsat modsætninger mellem dem, der bor i hovedstaden, og dem fra resten af landet. Men hele denne “dem og os”-tankegang bringer os ikke fremad. Der er mere, der samler os, end der skiller os ad. Mit ønske for valget er, at vi vil få en regering og et folketing, der vil lade fjendebillederne ligge og i stedet arbejde for udvikling af hele vores samfund.

Viden har aldrig været vigtigere. Når vi trues af frygt, skal vi svare igen med fakta og viden. Og med en stærk indsats for, at alle får et godt og trygt arbejdsliv og et solidt sikkerhedsnet. Svaret på vores mange udfordringer er uddannelse, løbende opkvalificering og en indføring i kultur for nye borgere, og her er der brug for en regering, der vil udvikle i stedet for afvikle.

Vi har gjort stærke indsigelser mod uddannelses- og kulturbesparelserne de sidste år, og heldigvis har både rød og blå blok nu tilkendegivet, at besparelserne skal lægges i graven fra næste år. Det var tiltrængt! Jeg mener, at det er sent - og for sent - at besparelserne først blev trukket under valgkampen, efter at fyresedler har regnet ned de sidste år. Men aflysning af videre besparelser er ikke desto mindre en sejr for os, der har kæmpet behårdt mod dem.

Vi vil fortsat komme med udspil under resten af valgkampen, for der er stadig mange vigtige temaer: klima, forskning, ligestilling, arbejdsmiljø og dataetik for blot at nævne nogle emner. Emner, som er vigtige både for vores medlemmer og for hele samfundet. Vi vil også italesætte værdien af akademikerens arbejde, der skaber udvikling inden for både den private og den offentlige sektor.

Helt overordnet mener jeg, at der er brug for en tillidspagt mellem befolkning og politikere, hvor vi lover hinanden at lytte til viden og bevare den sammenhængskraft, der er afgørende for vores samfund. Vi skal stoppe polariseringen og satse på det, der bringer os fremad. Tillid og viden er nøglen til udvikling af samfundet.

Camilla Gregersen

HOVEDBESTYRELSEN for DM

FORMAND

Camilla Gregersen

DM OFFENTLIG

Anders Christian Rasmussen

DM LEDER

Nina Louise Hallgren

DM PRIVAT OG SELVSTÆNDIGE

Bjarke Friborg

Claudia Hage

Helle Idland

Julia Bjerre Hunt

Lotte Bjerrum Køie

Sine Jensen

DM VIDEN

Anders Henning Simonsen

Erik S. Christensen

Janne Gleeurup

Olav Wedege

Bertelsen

Tommy Dalegaard

Madsen

DM STUDERENDE

Anna Petrea Thomsen

My Martinussen

Ronja Rose Ravnskov

NÆSTFORMAND, DM VIDEN

Thomas Vils Pedersen

Andreas Bech

Anne Bisgaard Pors

Dorthe Friis Pedersen

Gregers Lysholm

Pedersen

Mette Sejerup

Rasmussen

magisterbladet

Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 10-16)
www.magisterbladet.dk
magisterbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr. abonnement og adresseændring: 38 15 66 00 (spørg efter medlemsafdelingen). Abonnement på Magisterbladet koster 225,50 kr. per kvartal.
Magisterbladet har redaktionel frihed

REDAKTION:

Jakob Elkjær, ansvarshavende redaktør
je@dm.dk

Tobias Dinnesen, digital redaktør
tdi@dm.dk

Martin Ejlersen, journalist
me@dm.dk

Pernille Siegmund, journalist
psi@dm.dk

Thomas Böttcher, journalist
tb@dm.dk

Anna Dalsgaard, journalist
ada@dm.dk

Benedicte Borelli, journalist
beb@dm.dk

William Leerbeck Meyer, journalistpraktikant
wlm@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen, sekretær
srj@dm.dk

Direkte telefon: 38 15 66 52

ANNONCER:

DG Media a/s
Havneholmen 33,
1561 København V
Tlf. 70 27 11 55

DESIGN OG PRODUKTION:

OTW A/S · www.otw.dk

Forsideillustration: Llustra

Oplag: 53.300 eksemplarer

ISSN 0903-7349

Kontrolleret af

Kontrolleret oplag: 37.610

i perioden 1.7.2017-30.6.2018

PRODUKTIONSPLAN:

Nr. 6 2019

Udkommer: Fredag den 21. juni
Deadline debat: Fredag den 7. juni
Deadline annoncer: Onsdag den 12. juni
Deadline kalender: Onsdag den 12. juni

Nr. 7 2019

Udkommer: Fredag den 16. august
Deadline debat: Mandag den 5. august
Deadline annoncer: Onsdag den 7. august
Deadline kalender: Onsdag den 7. august

Nr. 8 2019

Udkommer: Fredag den 6. september
Deadline debat: Mandag den 26. august
Deadline annoncer: Onsdag den 28. august
Deadline kalender: Onsdag den 28. august

Løgner om det rige København og den fattige provins

Beskrivelsen af københavnernes som en caffè macchiato-drikkende, højtuddannet, vellønnet elite er det rene bullshit.

Præcis ligesom beskrivelsen af danskerne i provinsen som udkantsramte, fattige og dårligt uddannede er bullshit.

Netop nu bliver det populære essay "On Bullshit" af Harry G. Frankfurt genudgivet på dansk. Bullshit er karakteriseret ved, at afsenderen er ligeglad med, om det, han siger, er sandt eller falsk. Bullshit handler om at vække følelser og mobilisere folk for sin egen sag som vejen til magt.

Løgner om det rige København er bullshit, som er skabt af provinsborgmestre, der søger offerrollen for at hente mere hjem i bloktilskud og statslige arbejdspladser.

"Bullshit handler om at vække følelser og mobilisere folk for sin egen sag som vejen til magt".

Løgner om det rige København er bullshit skabt af Dansk Folkeparti, som deler Danmark op i dem og os for at høste stemmer.

Løgner om det rige København er bullshit skabt af Venstre, som efter en upopulær reform i 2007, hvor borgerne fik længere til sygehuse, biblioteker og skoler, har forsøgt at lappe på vælgeropbakningen med udflytning af arbejdspladser fra København (Dermed ikke være sagt, at der ikke er andre gode argumenter for en ligelig fordeling af statslige arbejdspladser i landet!).

Løgner om den fattige provins er bullshit skabt af lidt for smarte mediefolk i København med hang til hurtige labels som Udkantsdanmark og den rådne banan.

Kigger vi på fakta, så er det sådan, at København er Danmarks fattigste landsdel, når vi ser bort fra Bornholm. Gennemsnitsindkomsten er på 248.564 kr. - det er 22.886 kr. mindre end lands gennemsnittet på 271.450 kr. Den eneste landsdel, hvor gennemsnitsindkomsten er lavere end i København, er Bornholm.

På baggrund af tal fra Danmarks Statistik udarbejdede Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i 2017 en analyse af Danmarks fattigste postnumre. Den viste, at Nørrebro - lige midt i København - med en gennemsnitlig indkomst på 194.338 kr. er placeret som det femtefattigste postnummer i Danmark. Nordvestkvarteret i København ligger med 199.131 kr. lige efter som nummer syv.

Sammenlignet med resten af landet har København i det hele taget en overrepræsentation af langtidsledige, hjemløse, stofmisbrugere, narkodødsfald og boligudsættelser.

Derfor er det for eksempel bullshit, når Folketingets formand, Pia Kjaersgaard (DF), siger: "Jeg er bekymret for, at vi - ikke i morgen, men en dag - bliver to forskellige folk i det lille land, vi er. At der er dem i provinsbyerne, som føler sig meget underkendt, og at der er dem i de store byer, som føler sig meget overlegne".

Hov, er det ikke bare redaktøren, der manipulerer? Han regner jo bare med Københavns Kommune. Tag lige de rige i Dragør og på Frederiksberg med! Gør vi det, så ryger gennemsnitsindkomsten i landsdelen København op på 259.891. Stadig væsentligt under landsgennemsnittet.

Men det er kun de rige og højtuddannede, som har råd til at flytte til København! Igen forkert. Personer, der flytter til København, har i gennemsnit 70.000 kr. mindre i indkomst end udflytterne.

Det, der er faktisk og forskningsmæssigt belæg for at sige, er, at de højest lønnede bor i Nordsjælland, hvor gennemsnitsindkomsten er 339.688 kr. Her finder vi den egentlige magtelite, som kontrollerer de store institutioner, virksomheder og værdier.

Men det snakker vi ikke om, for så skulle vi jo tale om det virkelige skel i Danmark frem for den fiktive overklasse i København, som angiveligt skulle bestå af højtuddannede, venstresnoede, feministiske universitetstyper, der er mere interesserede i de verdens fattige end i deres nabo.

Redaktør
Jakob Elkjær

28

Udflytninger:
Et skridt frem og
et tilbage

ARTIKLER

- 7** Nye tal om udflytning: 30 år, før der kommer balance
- 12** Professor: Der bliver mere og mere bullshit
- 15** Mobning på arbejdspladsen øger sygefraværet blandt alle
- 28** Udflytninger: Et skridt frem og et tilbage
- 29** Hjem til Aalborg med københavnerjob i lommen
- 31** For lærd til nye job
- 32** Fremtidens DM skal være en græsrodsbevægelse

FASTE

- 3** LEDER
- 4** REDAKTØRENS KOMMENTAR
- 8** SIDEN SIDST
- 10** MÅNEDENS GANG PÅ #SOME
- 38** NYE BØGER
- 55** DEBAT
- 56** LEDIGE STILLINGER
- 58** MEDDELELSER

40

6 gode råd:
Det her skal du tænke over,
hvis du overvejer at sige op

- 35** Formanden: DM skal skabe et stærkere fællesskab
- 36** Nye stemmeregler skal give flere kampvalg
- 40** 6 gode råd: Det her skal du tænke over, hvis du overvejer at sige op
- 43** Tre år med besparelser: Hundrevis af forskere er forsvundet fra universiteterne
- 44** Bag facaden: Når kultur heler
- 46** Sofie kæmper for at beskytte vores evne til at få børn
- 49** Gymnasierne ender med at skulle betale for ECTS-fejl

46

Sofie kæmper for
at beskytte vores evne
til at få børn

- 50** 100 virksomheder lover at ansætte bachelorer: Kun tre har overenskomst
- 52** Hvad gør klimaforskerne, når politikerne ikke lytter?

32
Fremtidens DM
skal være en
græsrodsbevægelse

TEMA OM FOLKETINGSVALG 2019

- 16** Krigen mellem by og land ulmer under valgkampen
- 20** 192 studerende er optaget på uddannelsesstationerne
- 22** Løgnen om København og de andre storbyer
- 25** Derfor holder de kæft: Kulturkampen er en landmine for S

Kræftens Bekæmpelse uddeler 25 millioner til forskning i kræft blandt ældre patienter og patienter med multimorbiditet

Kræftens Bekæmpelse ønsker at styrke forskningen i håndtering af ældre og multisygepatienter med kræft, herunder opsporing, behandling og opfølgning. Der afsættes derfor i 2019 i alt 25 mio. kr. til op til 10 kræftforskere til at gennemføre projekter inden for dette område. Der kan søges om midler til forskning inden for de fysiologiske og psykosociale forskelle mellem unge og ældre kræftpatienter, der er relevante for kræfts opståen og behandling, samt forskning i hvordan kræft bedst behandles og understøttes blandt patienter, der har andre, ofte aldersbetingede, sygdomme.

Der kan søges om op til 4 millioner kr. over 2-3 år. Bevillinger vil blive udmøntet som rammebevillinger. Det er ikke muligt at søge støtte til egen løn, dog kan der søges om 50% frikøb fra ordinært klinisk arbejde. Der kan søges om midler til aflønning af videnskabelig og teknisk assistance, driftsudgifter m.v. i forbindelse med projektet. Det forudsættes, at værfts-forskningsinstitutionen prioriterer området med fornødne faciliteter og ressourcer/medfinansiering. Kræftens Bekæmpelse bidrager ikke med overhead.

Ansøgningsfrist: 20. juni 2019 kl. 15.

Se hele opslaget samt vejledning på vores hjemmeside www.cancer.dk/bevilling.

The Danish Cancer Society allocates 10 million DKK to young talented cancer researchers

The Danish Cancer Society wants to strengthen talent development in Danish cancer research. A total of 10 million DKK is therefore allocated in 2019 for young independent researchers to carry out outstanding and ambitious projects in all aspects of cancer research.

The pool is available to younger researchers who, within the past eight years, have earned a PhD, and have demonstrated the ability of high-level research and international relevance. There can be made an exemption of the requirement of a maximum of 8 years of PhD in the case of periods of leaves such as maternity, parental, sick or care leave, and military service. Particular professional issues, for example, education, clinical training or the like, which is a necessary part of a career, and where the time for research has been limited, can also be taken into account. The funds are allocated for researchers who have already demonstrated their potential by getting support for their salary. It is not possible to apply for support for your own salary; however, you can apply for 50 % exemption from ordinary clinical work. It is required that the managing institution gives priority to the area with the necessary facilities and resources/co-funding. Postdocs can apply if they have already secured their independent position.

There can be applied for up to a maximum of 4 million DKK over a period of 2 - 4 years. Grants will be allocated as framework grants for the payment of scientific and technical assistance, operating expenses, etc. The Cancer Society does not contribute with overhead.

Application deadline: 20 June 2019 at 15:00.

View full proposal and guidance on our website www.cancer.dk/bevilling.

Kræftens Bekæmpelse uddeler 15 millioner til forskning i personlig forebyggelse

Kræftens Bekæmpelse ønsker at styrke forskning i personlig forebyggelse. Derfor afsættes der 15 mio. kr. til at gennemføre originale og ambitiøse projekter, som kan kortlægge risici og give viden om, hvordan samspil mellem genetiske, individuelle og omverdens betingede faktorer kan gøre forebyggelse, screening og tidlig opsporing mere individuel.

Miljøet har en stor indvirkning på menneskers sundhed, og eksponering for skadelige faktorer i vores omgivelser, såsom miljøgifte og stress, kan føre til udvikling af et utal af sygdomme såsom kræft. Derfor er det vigtigt at forstå de komplekse gen-miljøinteraktioner, der er involveret i kræftsygdomme, for at komme med konkrete tiltag til gavn for patienterne. Den rivende udvikling i moderne genetik og genomik har medført en bedre forståelse af, hvilke grundlæggende mekanismer der ligger til grund for, hvordan miljøet påvirker sundheden og dermed viden om hvordan vi kan skræddersy forebyggelse så kræftsygdomme udskydes eller helt undgås.

Der afsættes 15 mio. kr. til at støtte forskningsprojekter med fokus på personlig forebyggelse.

Ansøgningsfrist: 20. juni 2019 kl. 15.

Se hele opslaget samt vejledning på vores hjemmeside www.cancer.dk/bevilling.

Kræftens Bekæmpelse uddeler 15 millioner til Personlig behandling – brug af data til forbedring af behandlingen af den enkelte patient

På trods af positiv udvikling og tiltagende antal af nye etablerede behandlingsmuligheder er der en betydelig variation i effekten af kræftbehandling hos den enkelte patient. Nogle patienter har stor gavn af deres behandling, mens den hos andre ikke virker som tiltænkt, men stadig medfører risiko for bivirkninger. Vi mangler således fortsat viden om, hvordan vi kan skræddersy en behandling bedre til den enkelte patient. Derved kan unødige negative konsekvenser af virkningsløs behandling forebygges og behandling afgrænses til de patienter med chance for optimal effekt af en given behandlingsstrategi. Danmark har nogle af verdens bedste sundhedsdata og en stærk og god forskningstradition, som kan udnyttes til forskning, der kan bidrage til at flere patienter kan modtage skræddersyet behandling i Danmark.

Kræftens Bekæmpelse udbyder 15 mio. kr. til forskningsprojekter, der kan bidrage til udvikling af mere individualiserede behandlingstilbud til den enkelte patient.

Der kan maksimalt søges om 5 millioner kr. i alt for en periode over 2 - 4 år. Kræftens Bekæmpelse bidrager ikke med overhead.

Ansøgningsfrist: 20. juni 2019 kl. 15.

Se hele opslaget samt vejledning på vores hjemmeside www.cancer.dk/bevilling.

Nye tal om udflytning: 30 år, før der kommer balance

Hovedstaden har tabt 1.567 statslige årsværk siden 2015, hvor regeringen iværksatte udflytningen af job til provinsen. Med det tempo vil der gå op til 30 år, før der reelt er balance i landet, påpeger kommunalforsker.

DET GÅR SÅ LANGSOMT med at udflytte statslige arbejdspladser fra hovedstaden, at der med det nuværende tempo vil gå op til 30 år, før de statslige arbejdspladser er jævnt fordelt i landet.

Det viser en beregning fra Roger Buch, som er en af landets førende kommunalforskere og forskningschef på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. Beregningen er foretaget på baggrund af et svar fra innovationsminister Sophie Løhde (V) til Folketingsrets Finansudvalg den 28. februar 2019.

Svaret viser, at der i februar i år var udflyttet 4.800 arbejdspladser fra hovedstaden til provinsen. Til gengæld blev der også oprettet en hel del, og nettoudflytningen fra hovedstaden endte med at være på 1.567 arbejdspladser fra 2. kvartal 2015 til 4. kvartal 2018.

“Den lille bevægelse imod balance skal roses, men mener regeringen alvorligt, at den vil have Danmark i bedre balance, så kommer det med det nuværende tempo til at tage 25-30 år, før man for alvor kan sige, at Danmark er i balance”, siger Roger Buch.

Beregningen viser, at der samlet skal flyttes 22.041 statslige job ud af Region Hovedstaden, hvis der skal skabes balance, der afspejler regionernes størrelse.

Det var regeringen og Dansk Folkeparti, som i 2015 tog initiativ til udflytningen af 8.000 statslige arbejdspladser til provinsen. Men selvom udflytningen i februar måned rundede 4.800 statslige job, så var nettoudflytningen væsentlig mindre.

I 2. kvartal 2015, før udflytningen af statslige arbejdspladser startede, havde Region Hovedstaden 79.381 statslige årsværk, mens regionen i 4. kvartal 2018 havde 77.814 årsværk.

“Omvendt nedlægges der statslige arbejdspladser i provinsen, samtidig med at der udflyttes, så provinsen har ikke vundet 4.800, men blot 2.600 arbejdspladser. Der er altså forsvundet et par tusind andre statslige arbejdspladser i provinsen, selv om man har modtaget 4.800 nye”, siger kommunalforskeren.

Flyttet uendelig lidt

Zoomer man ind på udflytningen af statslige arbejdspladser fra København og Frederiksberg Kommuner, er der sket endnu mindre. I 4. kvartal 2018 var der 53.172 statslige arbejdspladser i de to kommuner. Det er et fald på 399 statslige arbejdspladser på to år.

“Det er bemærkelsesværdigt, at udviklingen har flyttet sig uendelig lidt”, siger Roger Buch og forklarer, at en del af udflytninger

“Det er bemærkelsesværdigt, at udviklingen har flyttet sig uendelig lidt”.

Roger Buch, kommunalforsker, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

ne desuden reelt set er sket til de større byer i provinsen som fx Aarhus, Viborg og Horsens.

“Og så er udflytningen jo nærmest uden betydning. De byer har jo ikke et balanceproblem. Det har derimod Lolland-Falster, Sønderjylland og Bornholm”, siger Roger Buch.

Problemet står reelt uløst

Sophie Løhde forklarer, at regeringen med Bedre balance 1 + 2 indtil videre har flyttet mere end 5.500 statslige arbejdspladser og etableret ni nye, lokale uddannelsessteder, der skal gøre det nemmere for unge uden for de store byer at tage en uddannelse.

Når udflytningen er færdig, har regeringen flyttet og etableret omkring 8.000 arbejdspladser i 60 byer uden for Københavnsområdet.

“Det er den største samlede udflytning nogensinde herhjem-

me”, siger Sophie Løhde til Magisterbladet og understreger, at den næste regering efter et valg gerne skal fortsætte med at have fokus på udflytning.

“I regeringen har vi i øvrigt også allerede besluttet, at hvis man opretter nye eller udvider eksisterende statslige institutioner, så skal de som udgangspunkt placeres uden for København, medmindre særlige grunde taler imod”, siger ministeren.

Roger Buch mener da også, det er værd at understrege, at regeringen er kommet et stykke af vejen med udflytningerne.

“Men regeringen har siden juni 2018 signaleret, at den nuværende udflytning nærmest var det, og at man ikke vil fortsætte med at udflytte flere statslige arbejdspladser. Kommer der ikke til at ske noget under de næste regeringer, står problemet omkring balance reelt uløst”, siger han. ■

Læs også temaet på side 16-27

Læs også interview med innovationsminister Sophie Løhde (V) på

magisterbladet.dk

Regeringen indgår aftale om seniorpension

Regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre er blevet enige om en aftale om seniorpension. Aftalen skal gøre det lettere for nedslidte at få nedsat tid i et fleksjob, og de får mulighed for at trække sig tilbage seks år før andre. Desuden skal en pulje på 100 millioner kroner om året være med til at forebygge nedslidning, og en kommission skal undersøge effekterne af den stigende pensionsalder. Aftalen får ros fra Dansk Magisterforening, der tidligere har foreslået en lignende ordning sammen med Ældre Sagen.

Læs mere på magisterbladet.dk

31 mio. kr.

Så meget skal humaniora på KU spare på lønudgifterne, og det ser ud til, at fyringer er uundgåelige. Det fortæller lektor Peter Birkelund Andersen, fælles-TR for Dansk Magisterforening og medlem af fakultetets samarbejdsudvalg, til sektorbladet Forskerforum.

“Jeg er alvorligt bekymret for, at det ikke længere er realistisk”, siger han om muligheden for at undgå afskedigelser.

Læs mere på magisterbladet.dk

Foto: Thomas Lohfeldt/Bitzau Scanpix

DM fejrede 1. maj med FN's verdensmål

Dansk Magisterforening fejrede arbejdernes internationale kampdag ved at sætte fokus på FN's verdensmål. Fagforeningen havde udvalgt de tre verdensmål “kvalitetsuddannelse”, “ligestilling mellem kønnene” og “anstændige job og økonomisk vækst”.

De blev diskuteret og analyseret af blandt andre DM's formand, Camilla Gregersen, som satte scenen for, hvordan en fagbevægelse kan arbejde for verdensmålene. Også gruppen Flexwerker var til stede. Gruppen er et fællesskab og et magasin om midlertidighed og usikkerhed på arbejdsmarkedet blandt unge.

Læs mere på magisterbladet.dk

Så meget skal der spares på uddannelse

Dansk Magisterforening vil i forbindelse med valget gerne sætte fokus på uddannelse. Det har man gjort med kampagnen “Sæt viden bag dit kryds”, der blev skudt i gang i april. Fagforeningen har blandt andet regnet på, hvor meget de årlige besparelser på to pct. vil koste uddannelserne i de enkelte regioner.

UDDANNELSESBESPARELSER

Dansk Magisterforening har regnet på, hvor store de årlige uddannelsesbesparelser i de enkelte regioner i perioden 2016-2022 bliver.

Samlet: **9.158 mio. kr.**

Region Hovedstaden:

3.393 mio. kr.

Region Midtjylland:

2.117 mio. kr.

Region Syddanmark:

1.551 mio. kr.

Region Nordjylland:

1.212 mio. kr.

Region Sjælland:

614 mio. kr.

Læs mere på magisterbladet.dk

Foto: Monika Stollmusske/Flitza Scanpix

EU vedtager whistleblower-direktiv og øremærket barsel

EU-Parlamentet har stemt ja til to love, som Dansk Magisterforening længe har kæmpet for. Den ene er et direktiv, der skal give bedre beskyttelse til whistleblowere, den anden er øremærket barsel til mænd.

“Dansk Magisterforening har i flere år kæmpet for, at de, der råber vagt i gevær over for ulovligheder, får bedre beskyttelse, og jeg er rigtig glad for, at direktivet endelig er på plads”, sagde formand for Dansk Magisterforening Camilla Gregersen bl.a.

Læs mere på magisterbladet.dk

KONTROVERSIEL LOV GIVER EMBEDSMÆND LOV TIL AT HACKE OG SNYDE MEDARBEJDERE

Advokater og Dansk Magisterforening udtrykte på magisterbladet.dk kritik af et lovforslag, der skal give et center under Forsvarets Efterretningstjeneste en række værktøjer til at bekæmpe cyberangreb.

Centret skal bl.a. have lov til at narre medarbejdere i både det offentlige og det private, hvis de arbejder et samfundsvigtigt sted. Det kan for eksempel ske, ved at de på mail udgiver sig for at være en kollega.

Embedsmændene vil også få lov til at tjekke medarbejderes Facebook-profiler for fx at gætte deres adgangskoder, da mange bruger børns navne eller hjembyen som adgangskode.

Endelig kan de tilgå de samfundsvigtige virksomheders data – også dem, der eventuelt kunne ligge på medarbejderes arbejdscomputere eller mobiler.

Loven blev vedtaget i Folketinget 2. maj af et bredt flertal, dog ikke med opbakning fra Enhedslisten, Alternativet og SF.

Læs mere på magisterbladet.dk

Foto: Ilya Pavlov

“Vi skal ikke lade os spille ud mod hinanden af politikerne, men i stedet stå sammen om værdige løsninger for alle, der har behov, så alle får et godt seniorliv”.

Camilla Gregersen, i læserbrev til Information efter debat om differentieret pensionsalder.

CRAZY

FRIDAY

31. MAJ

Spar op til **50%** på udvalgte kurser.
Tilmeld dig nu – betal efter sommerferien.

Nu kan du gøre en rigtig god forretning, men naturligvis kun fredag den 31. maj 2019.

Læs mere, og tilmeld dig på dagen på sprogseminar.dk.

- Find kurset eller uddannelsen på hjemmesiden.
- Sæt hak ved den ønskede dato.
- Klik på TILMELD.
- Udfyld formularen.
- Afslut med TILMELD NU.

Kurser

Kommakursus

17. september i København eller
7. november i København eller
20. november i Århus
Normalpris: 4.495 kr.
Crazy Friday-pris: 2.250 kr.

Dansk korrekturlæsning

1.-2. oktober i København eller
13.-14. november i Århus
Normalpris: 8.495 kr.
Crazy Friday-pris: 4.500 kr.

Tegn og tegnsætning

8. oktober i København
Normalpris: 4.495 kr.
Crazy Friday-pris: 2.250 kr.

Skriv til nettet – webkommunikation

9. og 23. oktober i København
Normalpris: 8.495 kr.
Crazy Friday-pris: 4.500 kr.

Skriv godt og effektivt med nye skriveteknikker

24. oktober og 5. november i Århus
Normalpris: 8.495 kr.
Crazy Friday-pris: 4.500 kr.

Notat- og referateteknik

6.-7. november i København
Normalpris: 8.495 kr.
Crazy Friday-pris: 4.500 kr.

Engelsk korrekturlæsning

8.-9. oktober i København eller
13.-14. november i Århus
Normalpris: 8.495 kr.
Crazy Friday-pris: 4.500 kr.

Skriftlig engelsk

9.-10. oktober i Århus eller
13.-14. november i København eller
18.-19. november i København
Normalpris: 8.495 kr.
Crazy Friday-pris: 5.950 kr.

Uddannelser

Dansk korrekturlæser-uddannelse – grundlæggende

Startdato: 23. september i København
Normalpris: 18.500 kr.
Crazy Friday-pris: 10.000 kr.

Dansk korrekturlæser-uddannelse – videregående

Startdato: 26. september i Århus
Normalpris: 18.500 kr.
Crazy Friday-pris: 10.000 kr.

Webskribentuddannelsen

Startdato: 9. oktober i København
Normalpris: 18.500 kr.
Crazy Friday-pris: 12.000 kr.

*Rabatterne kan ikke kombineres med andre rabatter.
Alle priser er ekskl. moms.*

Danske **Sprogseminarer**[®]

Danske Sprogseminarer A/S, Turbinevej 26, 3150 Hellebæk, 5194 9444, info@sprogseminar.dk, sprogseminar.dk, [facebook.com/sprognetaerkeret](https://www.facebook.com/sprognetaerkeret)

Månedens gang på #SoMe

Magisterbladet har været på internettet og bringer her højdepunkter fra aprils små og store retoriske kampe på de sociale medier.

Tabu- brud

Et MasterCard til hadprædikanten

En person har – desværre – fyldt mediefladerne mere end nogen anden i april måned: den racismedømte politiker **Rasmus Paludan**. De fleste er enige om, at manden er et fjols med sine hadefulde udsagn. Mere delte meninger er der om, hvor langt ytringsfriheden gælder for fjolser, og om hadskabende ytringer bedst ties eller tales ihjel. Et populært indslag i den debat kom i form af et videoklip på Facebook, hvor **Imran Sadiq** og hans søn henvender sig til Paludan for at aflevere det MasterCard, han netop har tabt. “Ja, det er jo fremragende ...”, lyder den halvironiske kommentar fra Paludan, der tydeligvis har svært ved at håndtere, at to af de personer, han forsøger at dæmonisere, opfører sig venligt og høfligt. Paludans egen profil blev i øvrigt blokeret af Facebook i 30 dage på grund af brud på reglerne, hvilket begrænser hans muligheder for at føre valgkamp på SoMe.

CHOK: PRÆSIDENT ANGREBET AF SUMPKANIN

Ligeegyldig viden har den fordel, at man med god samvittighed kan glemme det igen. Den genre dyrkes blandt andet på FB-siden “Unyttige historiske facts”. Her kan man blandt andet læse, at den amerikanske præsident **Jimmy Carter** engang blev angrebet af en svømmende sumpkanin under en fisketur i Georgia.

PLEONASME SKABER VÆLGERFLUGT

Pleonasmer kan føre til mangel på ulykke. Det måtte socialdemokraten **Astrid Krag** sande, da hun i et tv-indslag talte om at “åbne op”. Efterfølgende kunne hun konstatere, at denne dobbeltkonfekt havde skræmt en sprogengageret vælger bort fra hendes parti. “Det er jo altid noget møg. Men begrundelsen bliver jeg simpelthen nødt til at dele med jer”, tweetede Astrid Krag.

Jeg har altid betragtet dig som et sødt, empatisk, intelligent og velformuleret menneske...! Det ændrede sig totalt i 18.30 Nyhederne...!!! Der brugte du vendingen “Åbne Op”...! Undskyld mig.. Men hvordan Fan... kan du som repræsentant for folkestyret anvende et så forkert udtryk...: Åbne Op er det, der hedder Dobbeltkonfekt...! Og med din åbenbart mangelfulde viden, betyder det at når man anvender ordet åbne... Kan det kun betyde op...! Du har med din inkompetence lige kostet dit parti en sikker stemme til det kommende valg... Jeg kan acceptere både løgn, inkompetence og fornægtelse... Men dumhed, der går grænsen.

I april opstod hashtagget **#brydtabuet**, som har udviklet sig til lidt af en SoMe-bevægelse. Det startede i al sin enkelthed med et opslag fra Twitter-brugeren **Steffen A**, der skrev: “Hej. Jeg hedder Steffen. Jeg kæmper med ensomhed og depression. **#brydtabuet #ensomhed #depression**”. Herefter har Steffen næppe følt sig helt så ensom, for han er blevet overstrømmet med ros og skulderklap for at stå frem med sine problemer, og rigtig mange brugere har taget hashtagget til sig og er selv stået frem. Flest reaktioner gik dog til et indlæg fra Radio 24syvys satire-dronning **Kirsten Birgit Schiøtz**. Den ellers så elskede Kirsten Birgit ramte helt forbi skiven, da hun forsøgte at ironisere over genren: “Hej! Jeg hedder **Kirsten Birgit**, og jeg har en ukendt kollega, der er seksuelt frustreret. Han er ligeledes historieløs og har også indlæringsvanskeligheder – muligvis ADHD. **#brydtabuet #duerikkealene #sej-dame**”. Måske var der en subtil pointe af mere lødig karakter, men den havde flertallet svært ved at se: “Tak. Jeg synes, det er megafedt at blive trampet på af en fiktiv personage. Gør endelig nar. Os med psykiske udfordringer har i forvejen super nemt ved at forklare vores usynlige vanskeligheder til andre. Så tak for lort. Idiot”, lød det eksempelvis fra **Lene Palshøj**.

ER DER EN DOKTOR TIL STEDE?

Doktordisputatsforsvar på universiteterne er en genre for sig. Langt, nørdet og fagligt indspist, men langt fra kedeligt. Især ikke hvis man har en engageret SoMe-kommentator på lægterne. Forleden skulle lektor – og hofhistoriker – **Jes Fabricius Møller** fra KU forsvare sin afhandling om **Hal Koch**, og det blev dramatisk og medrivende skildret på Twitter af hans kollega **Sune Auken**. “Ret heftig stemning. Der afbrydes i langt højere tempo”. “Dynamik på grænsen af dynamik”. “Parterne er så meget i hårene på hinanden”. Sådan tweetede **Auken** velopløst fra den del af forsvaret, hvor opponenter, professor emerita **Birgitte Possing**, afsluttede sin opposition med at bede dekanen om at afvise disputatsen. Det lykkedes dog ikke Possing at stikke en kæp i hjulet for Fabricius Møller, som altså nu kan tituleres doktor Møller.

KADK SUMMER ACADEMY 19-23.8 2019

HVORDAN KAN ARKITEKTUR OG DESIGN BIDRAGE TIL EN MERE BÆREDYGTIG FREMTID?

5-DAGES KURSER DER GIVER VIDEN OG INSPIRATION

BYGNINGSKULTURENS VÆRDI /
INNOVATIONSLEDELSE I BYGGERIET /
LIVSCYKLUSANALYSE I BYGGERIET /
DAGSLYS I ARKITEKTUREN /
ADFÆRDSDESIGN / DESIGN THINKING
EXECUTIVE / VIRTUAL REALITY

TID & STED: KADK / HOLMEN / PHILIP DE LANGES ALLÉ 10 / 1435 KØBENHAVN K
DATO: 19-23 AUGUST 2019

LÆS MERE PÅ: KADK.DK/SUMMER-ACADEMY

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler
for Arkitektur, Design og Konservering

FRIST FOR TILMELDING: 31. MAJ 2019

PROFESSOR:

Der bliver mere og mere **BULLSHIT**

Klassikeren "Om bullshit" bliver nu genudgivet på dansk med oversættelse og forord af professor Christian Kock. Han mener, at det er mere relevant end nogensinde før at tale om bullshit.

Foto: Joachim Adrian/Politiken/itzrau Scapix

Det er nok de færreste, der ville forvente, at en professor emeritus' genudgivelse af et gammelt sprogfilosofisk essay er opskriften på en kioskbasker.

Det var imidlertid, præcis hvad det var, da Harry G. Frankfurt I 2005 fik genudgivet et essay med den fængende titel "On Bullshit", som han havde skrevet i 1986. Essayet lå i 2005 på bestsellerlisterne

i flere måneder, og der blev talt om Frankfurts definition på begrebet bullshit i alt fra "The Daily Show" til seriøse debatartikler.

Nu bliver det populære essay genudgivet på dansk med oversættelse og nyt forord af retorikprofessor Christian Kock. Han mener, at teksten er mere aktuel nu end nogensinde før.

"Bullshit bliver mere og mere dominerende i det offentlige rum og i politik. Dengang Frankfurt skrev es-

Bullshit fylder stadig mere i det offentlige rum, mener retorikprofessor Christian Kock, der har oversat "On Bullshit".

sayet, var det begyndt at spille en vigtig rolle, men sidenhen er det bare vokset og vokset. Det er et fænomen, som gør lige så stor skade som fake news og hate speech", fortæller han.

Ifølge Frankfurt er et udsagn bullshit, når afsenderen er ligeglad med, om det, han siger, er sandt eller falsk. Bullshit er altså ikke nødvendigvis løgn, og ofte vil det slet ikke være muligt at vurdere, hvorvidt udsagnet er sandt eller falsk.

Christian Kock giver et eksempel på et udsagn, som bl.a. Inger Støjberg og politikere fra DF er kommet med:

“De siger, at integrationen af ikke-vestlige indvandrere er mislykkedes i alle lande. Men der er ikke et klart begreb om, hvad det vil sige, at integration er lykkedes - hvad mener man med, at den er lykkedes? Hvor mange procent skal være integreret, og hvad vil det sige, at den enkelte er det? Alt det er fuldstændig, hamrende uklart. På den måde er udsagn fra Støjberg med flere bullshit, for man kan ikke gå ud og kontrollere, om det er sandt eller falsk”, forklarer han.

Politikernes ærinde er således ikke nødvendigvis at overbevise nogen om, at de taler sandt, når de bullshitter. Ifølge Christian Kock og Harry G. Frankfurt handler det derimod om at vække følelser hos modtagerne, at påvirke dem til at handle på en bestemt måde eller at få dem til at føle sig inkluderet i et fællesskab.

Christian Kock understreger, at bullshit forekommer i alle samfundslag - ikke kun blandt politikere. For eksempel er de ting, fodboldhooligans råber, et godt eksempel på, hvordan man skaber fællesskaber gennem bullshit.

“Når de eksempelvis siger, at en spiller på det andet hold er bøsse, så interesserer de sig ikke for, om det er rigtigt eller ej. Det er ikke engang sikkert, at de, der råber, har noget imod bøsser - det er bare et udsagn, som man prøver at kyse modparten med, imens man styrker sit eget sammenhold”, fortæller han.

Akademisk bullshit

Også inden for akademien finder man bullshit. Akademisk bullshit handler ifølge Christian Kock især om at blufse sig til status og udelukke udenforstående gennem smarte begreber og udtryk.

“Hvert tidsskrift og hvert fag har sin diskurs, og dem skal man tale i for at blive anerkendt. Hvis man tilmed kan føje nye ting til diskursen, er det særlig godt. Så er der nogle, der ikke forstår, hvad man siger, og det medvirker til, at de bliver imponerede og tænker: “Sådan skal jeg også udtrykke mig, så er jeg inde i gruppen, og så kan nogle an-

dre føle sig udenfor””, fortæller Christian Kock.

Selv en erfaren professor som Christian Kock oplever, at han ikke altid kan følge med i den akademiske jargon, han møder til daglig.

“Når jeg læser de nyeste tidsskrifter, så er der meget af det, jeg ikke forstår. Det gider jeg ikke blive imponeret af”, siger han.

Han mener også, at nogle grene af videnskaben endda kan have været med til at legitimere den ligeegyldighed over for sandhed, som er kendetegnende for bullshit.

“I flere forskellige retninger af akademisk tænkning har man diskuteret, hvorvidt alle udsagn bare er diskurser, der kæmper om magten, uden at den ene diskurs er mere sand end den anden. Den slags tænkning, hvor sandhedsbegrebet er relativt, og hvor man mener, at hver har sin sandhed, har måske været med til at legitimere en tilbagelænet holdning over for det grundlæggende i sproget, nemlig at man bruger det til at sige noget om virkeligheden”, fortæller Christian Kock.

Han fremhæver dog også, at selv om der altså kan være en del bullshit også inden for akademien, så er akademikere gode til at spotte bullshit.

“Mennesker med uddannelse såsom Magisterforeningens medlemmer skulle prøve at sige: “Vi har fået vores uddannelse, så vi kan gennemskue bullshit og prøve at bekæmpe det””, siger han.

Bullshit er farligt

Donald Trump er ifølge Christian Kock et godt eksempel på, at der, siden Harry G. Frankfurt skrev sit essay i 80'erne, er kommet meget mere bullshit til.

Udviklingen er sket gradvis. Blandt andet gennem sociale medier.

“Mennesker med uddannelse såsom Magisterforeningens medlemmer skulle prøve at sige: “Vi har fået vores uddannelse, så vi kan gennemskue bullshit og prøve at bekæmpe det””.

Christian Kock, professor

“De har sat turbo på fænomenet og ganget det op. Det går enormt hurtigt med at udsprede bullshit, alle kan gøre det, og man kan gøre det anonymt. Udviklingen er også sket ved, at politikere og partier har oprustet med spindoktorer og professionel politisk kommunikation i en uhørt grad siden 90'erne. Konsulenter har lært politikere at snakke bullshit”, siger Christian Kock.

Han mener, at det er en farlig tendens.

“Det undergraver sproget. Sproget har vi ellers haft i årtusinder til at tale sammen og påvirke hinanden under den forudsætning, at sprogets kerne er, at det siger noget om virkeligheden. Det, der sker med bullshit, er, at den kerne fordufter, fordi det, vi siger, ikke længere er noget, hvor vi prøver at tale om virkeligheden”, fortæller han og nævner hate speech som et eksempel på, hvad der kan ske, når man er ligeglad med sandheden.

I valgkampen ser han allerede eksempler på, at man bruger vage eller meningsløse begreber.

“For eksempel det såkaldte paradigmeskift. Mange har påvist, at forskellen, det gør i forhold til den politik, der i praksis bliver ført i forvejen, er enormt lille, så derfor er det et begreb, som ikke betegner særlig meget reelt. Det udtrykker bare en holdning, en manifestation, der skal få det til at se stort ud”, fortæller Christian Kock.

Han fortsætter:

“Det skal få det til at lyde, som om DF er befolket af intellektuelle mennesker, der bruger ord som paradigmeskift. Det er jo noget, der er hentet fra videnskabsteorien og Thomas Kuhn. Det, at de kan bruge den slags ord, viser, at de skam også er dannede og intellektuelt oppe på dupperne. Det er en Morten Messerschmidt-effekt at bruge den slags ord. Det skal vise noget om dem selv og siger ikke særlig meget om virkeligheden: Man er ikke et parti for landsbytosser”.

Henrik Dahl om Bullshit

En af dem, der har taget begrebet bullshit til sig, er sociolog og politiker Henrik Dahl (LA). Han er begejstret for bogen og anbefaler alle at læse den.

Bogen blev udgivet på engelsk i 2005. Nu bliver den genudgivet på dansk med forord og oversættelse af Christian Kock.

Foto: Linda Kastrop/Ritzau Scanpix

“Bogen er for det første virkelig morsom. Det er en professor i filosofi, som tager et ikke særlig høvisk ord og foretager en stringent analyse af det. Det svarer til en dr. Phil, der skriver afhandling om, hvad pis mig i øret betyder. For det andet giver bogen et sprog og begrebsapparat til at forholde sig til nogle ting, som det ellers ville være svært at forholde sig til”, siger han.

Henrik Dahl deler til gengæld ikke helt Christian Kocks holdning til, at “paradigmeskift” er bullshit.

“Han skal være velkommen til at kalde det bullshit, og hvis du med paradigmeskift forestiller dig verden før og efter Kopernikus, så er det måske lige at oversælge det, for hvor mange færre der over tid vil blive repatrieret, det er svært at sige. Men der er en ændring i hele diskussionen om, hvorvidt asylansøgere som hovedregel skal gøres til indvandrere, eller de ikke skal”, fortæller han.

Han fremhæver i stedet Alternativets leder Uffe Elbæks udtalelser som gode eksempler på bullshit.

“Han er blevet knaldet i “Detektor” meget ofte - måske mere end nogen anden. Det stopper ham jo ikke og heller ikke hans proselytter. Jeg skrev engang 2-3 minutter af “Debatten” ud verbatim, hvor han del-

tog, og satte røde streger. Der var fejl ved hver anden linje. Det er jo helt vildt”, siger han.

Også inden for academia finder man meget bullshit, mener Henrik Dahl, der blandt andet har en fortid som adjungeret professor på CBS.

Han ser det dels i det akademiske sprog. Som en parodi på sproget inden for pædagogisk forskning skrev han eksempelvis engang i en anmeldelse følgende forklaring på, hvorfor en spade ikke er en spade:

“Det er den del af haveperson-muldjordredskabsnetværket, der i samvirke med havepersonaktøren strukturerer havemiljøet, så der opstår intersubjektiv overensstemmelse om, at det er passende at anvende termen “jordhul””.

Desuden mener Henrik Dahl, at især humaniora og samfundsvidenskab er i krise over pseudovidenskab.

“Der er mange af de moderne x-studier, altså eksempelvis udviklingsstudier osv., der er pseudovidenskab. Den venstreorienterede feminisme er pseudovidenskab. Alt hvad der på en eller anden måde har noget med Judith Butler at gøre, er pseudovidenskab. Det er vrøvl”, siger han.

En ny form for politiker

Henrik Dahl synes ikke, at det nødvendigvis er problematisk, at man

Henrik Dahl sidder på sit kontor på Christiansborg. Han ærgrer sig over, at der ikke er et politisk klima, hvor man kan være mere bramfri.

“oversælger” med et begreb som paradigmeskift.

“De fleste, der læser en avis hver dag, ved, at man, ligesom når man ser en reklame, måske ikke får den fulde sandhed i politik”, fortæller han.

Han ærgrer sig alligevel over, at politikerne generelt er blevet mindre bramfri i dag.

“Politikere som Thor Pedersen og Svend Auken havde en slags værkstedshumor, en særlig form for bramfri humor. Med det klima, du har i politik i dag, ville den slags politikere have sæsonkort til at sidde i samråd. Der er ingen, der reelt bryder sig om bramfri politikere”, siger han.

Henrik Dahl nævner sin partifælle, transportminister Ole Birk Olesen, der bl.a. har fået kritik for sit kvindesyn efter et debatindlæg, hvori han havde “syv anklager mod kvinder”.

“Ole Birk har ikke noget imod kvinder, men han kan godt skrive en spidsvinklet artikel, og så sidder der sådan nogle forurettede damer fra Socialdemokratiet efterfølgende. Så må man spørge sig selv: “Gider jeg det her?” Og så bliver man måske mere kedelig. Folk vil gerne have politikere, der taler lige ud af posen, indtil de gør det - så vil de ikke have det længere”, fortæller Henrik Dahl.

Han indrømmer, at det i nogle situationer kan være nødvendigt at bullshutte som politiker for at undgå besvær. For eksempel hvis en journalist stiller nærgående spørgsmål til forhandlinger, der er undervejs, eller til intern splid i en koalitionsregering.

“Der kunne man sige, at man synes, de andre er nogle idioter. Det gør man måske også over for sin kone, men ikke over for journalisterne. For det ville skabe store overskrifter og sende partilederen på overarbejde. Så er man nødt til at bullshutte i en god sags tjeneste og gå lidt let hen over det”, siger han.

Under interne møder har statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) i den forbindelse et fast motto ifølge Henrik Dahl:

““Det må vi skrive om i vores erindringer”, siger han altid”. ■

Mobning på arbejdspladsen øger sygefraværet blandt alle

Mobning øger langtidssygefraværet blandt alle ansatte med 20 procent, viser forskning. Der er for lidt fokus på, at mobning af enkelte personer typisk er et udtryk for et dårligt arbejdsmiljø på arbejdspladsen, forklarer eksperter.

OMKRING HVER TIENDE ansat på de danske arbejdspladser er udsat for mobning.

Sådan har det været i en årække. Men mobning rammer mange flere end bare selve offeret. Hele arbejdspladsen har nemlig omkring 20 procent øget risiko for langtidssygefravær, hvis der foregår mobning.

Det viser ny dansk forskning, som bygger på en spørgeskemaundersøgelse med over 7.000 beskæftigede danskere og registerdata over deres langtidssygefravær på i alt 302 arbejdspladser. Det er professor Åse Marie Hansen fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø og Københavns Universitet, som står bag undersøgelsen.

“Der er forøget risiko for langtidssygdom på 20 procent blandt de ikkemobbete på arbejdspladsen, når der forekommer mobning. Der kan være nogle forhold på arbejdspladsen, der gør det muligt for mobning at floere, og det skal tackles”, siger Åse Marie Hansen.

I studiet er der kigget på både offentlige og private arbejdspladser med fra fem og op til 120 ansatte. Her har man sammenlignet sygefraværet blandt ikkemobbete på virksomheder, hvor der forekommer mobning, med sygefraværet blandt ansatte i virksom-

heder, hvor der ikke forekommer mobning.

Første gang, der er fundet en sammenhæng

Det er første gang, der er fundet en sammenhæng mellem mobning og øget risiko for langtidssygefravær for de ikkemobbete. Mobning er i undersøgelsen defineret ved, at en eller flere personer gentagne gange over en længere

bejdspladsen kan have - både for den enkelte, som rammes, og for hele arbejdspladsen.

“Man skal tænke hele dette område anderledes. Mobning går ikke bare ud over nogle enkelte personer, som man - forkert - tror er lidt specielle. Det påvirker hele arbejdspladsen. I et konfliktfyldt og stressende arbejdsmiljø vil der opstå mere mobning”, siger Åse Marie Hansen.

“Mobberen kan genkende svaghederne fra sig selv og kan derfor mobbe, så det kryber ind under huden på offeret”.

Per Hulstrøm, psykolog

periode bliver udsat for ubehagelige eller negative handlinger eller adfærd på deres arbejde, som det er svært at forsvare sig imod.

At langtidssygefraværet øges med 20 procent på de virksomheder, hvor der forekommer mobning, overrasker ikke forskeren.

“Derimod overrasker det mig, at der ikke tidligere har været opmærksomhed på, hvor store konsekvenser mobning af enkelte ansatte kan have for hele arbejdspladsen”, siger Åse Marie Hansen.

Mobning forekommer typisk mellem kolleger eller mellem chef og ansat. Hun mener ikke, at der har været fokus nok på, hvor store konsekvenser mobning på ar-

Voksne og børn mobber hinanden af samme årsager

Når der opstår mobning, er det en indikation af, at arbejdsmiljøet og kommunikationen ikke er god på arbejdspladsen. Det fortæller Per Hulstrøm, som er psykolog, ekspert i mobning og administrerende direktør i Psykologkonsult, der har mange års erfaring med organisations- og ledelsesudvikling.

“Det er et symptom på mere grundlæggende problemer”, siger han.

Per Hulstrøm forklarer, at når voksne mobber hinanden, så opstår det typisk af samme årsager, som når børn mobber. Mobber og mobbeoffer har lidt den samme

psykologi - høje forventninger til egen præstation og typisk en lidt vaklende selvværdsfølelse.

“Med den kombination er der derfor et fællesskab mellem mobber og offer, fordi mobberen kan genkende svaghederne fra sig selv og derfor kan mobbe, så det kryber ind under huden på offeret”, siger han.

Flere eksperter har peget på, at der er behov for, at landets le-

dere bliver bedre til at sikre et godt psykisk arbejdsmiljø, og at der derfor skal oprettes obligatoriske lederuddannelser i psykisk arbejdsmiljø. Men Per Hulstrøm mener ikke, at en sådan uddannelse alene vil hjælpe.

“Uddannelse er en del af det, men får man ikke kigget på hele produktionslinjen og givet de fornødne ressourcer til at løse opgaverne, så vil problemerne ikke blive løst. Det nytter ikke, at ledelsen bliver bedre til at se problemerne, hvis den er gal med hele opgavevaretagelsen og kommunikationen på arbejdspladsen”, siger mobbeeksperten. ■

Krigen mellem by og land ulmer under valgkampen

Politikere og medier har øget kløften mellem land og by med fortællinger om Udkantsdanmark og den københavnske elite. Temaet er også underlægningsmusik i valgkampen, siger eksperter.

Modsætningsforholdet mellem provins og hovedstad fik særlig næring med Lars Løkke's strukturreform i 2007, hvor store dele af landet mistede arbejdspladser, og befolkningen fik længere til sygehuse og biblioteker.

“ Ballet eller bingo. Revy eller opera. Far til fire eller Lars von Trier. De politikere, der taler allermost om sammenhængskraft og et Danmark i balance, er også dem, der nærer sig af at spille danskerne ud mod hinanden”.

Sådan sagde Knud Romer, da han 30. april i DR's "Aftenshowet" tegnede et af valgkampens værdipolitiske temaer op i bedste sendetid. Kløften mellem by og land gavner hverken den ene eller den anden part, mener forfatteren.

“Vi spiser alle sammen pasta med kødsovs, og vi skal både have en hovedstad, vi er stolte af, og et land, vi er glade for, og hvor man kan høre fuglene synge”, fortsatte Knud Romer.

Hvortil Folketingets formand, Pia Kjaersgaard, i et båndet indslag indvendte, at både forfatteren selv og resten af det københavnske kulturparnas måtte påtage sig en del af ansvaret for, at et “dem og os” præger den offentlige debat.

Udkantsdanmark og “den rådne banan”

Konflikten mellem by og land har gamle rødder, men har fået ekstra næring de seneste år. På Henrik Pontoppidans og Grundtvigs tid følte landbefolkningen sig ikke ligeværdige med byborgerskabet. Og vice versa.

Men den ensidigt negative italesættelse af livet i provinsen fik et ekstra nøk op igennem 00'erne med betegnelser som Udkantsdanmark og “den rådne banan”. Det påviste ph.d. og kultur- og medieforsker på Aarhus Universitet Tina Louise Hove Sørensen i sin afhandling fra 2017 om dansk provins i kunsten og i medierne i perioden 2005-2015.

I 2010 bliver ordet Udkantsdanmark optaget i nudansk ordbog, og i medierne forsvinder nuancerne, og provinsen bliver alene omtalt i nedsettende metaforer og klicheer, forklarer hun.

“Weekendavisen tager på udkantsrejse, Politiken tager til Laaaaaaaangeland, og Jan Gintberg laver standup

“på kanten”. I Nakskov er de alle sammen “på røven”. Også billedrepertoiret er den rene stagnationsæstetik: til salg-skilte uden for forfaldne huse, tomme veje og nøgne pløjemarken i gråvej. På lyd-siden hører vi mågernes skrig og vindens susen”, siger Tina Louise Hove Sørensen.

Politikens Langelandsreportage fra 2015 medførte voldsomme protester og fik en diskussion om mediernes dækning af provinsen til at blusse op.

»

»

Siden har eftertænkksomheden i ord- og billedvalg været en anelse større hos hovedstadsmediernes, påpeger kultur- og medieforskeren.

“Desværre er der også en tendens til, at de mange symbolpolitiske foræring er som fx udflytningen af statslige arbejdspladser er med til at puste liv i en unuanceret debat, hvor Bydanmark og Landdanmark spilles ud mod hinanden. Derfor blev provinsen efter 2015-valget et værdipolitisk kampfelt”, siger Tina Louise Hove Sørensen.

Heldigvis var der i den nylige debat om Radio 24syvs placering uden for København mange - i både Øst- og Vestdanmark - der hurtigt kunne gennemskue, at forslaget var en symbolpolitisk manøvre fra DF, tilføjer Aarhus-forskeren.

Al politisk rådgivning tager højde for modsætning

I dag kan man simpelthen ikke rådgive om politisk interessevaretagelse og lobbyarbejde uden at tage højde for modsætningen mellem by og land, forklarer Rasmus Winther, der er direktør for public affairs i kommunikationsbureauet Geelmuyden Kiese.

Dagsordenen om et Danmark i bedre balance vil blive fast underlægningsmusik til mange valgkampdebatter, spår han. Og det er ikke kun kølig taktik.

“Jeg oplever, at der næsten hele raden rundt er et dybtfølt politisk ønske om, at man ikke vil blive ved med at bidrage til, at grøfterne mellem hovedstad og udkant graves dybere. Det er et tema, vi også som konsulenter er meget bevidste om, og en strømning, som går igennem al den politiske rådgivning, der kommer fra vores bureau”, siger Rasmus Winther.

At loddet i vægtskålen i denne valgkamp falder ud til provinsens fordel, er kommunikationsdirektøren dog ikke i tvivl om.

“Dine chancer for at blive valgt i Jylland daler, hvis du siger, at hovedstaden skal styrkes”, fastslår Rasmus Winther.

Københavnerne tjener faktisk mindre

Mens provinsen af politikere og medier groft sagt iscenesættes som et

sted for lavtlønnede og ufaglærte, så omtales københavnernes som højtuddannede, vellønnede, latte macchiato-drikkende hipstere.

Kigger man på indkomstfordelingen i Danmark, så er beskrivelsen ifølge Danmarks Statistiks tal imidlertid faktisk forkert. Mens den disponible gennemsnitsindkomst i København var på 248.564 kr. per hoved, så var gennemsnitsindkomsten på landsplan 271.450 kr. per dansker. Gennemsnitsindkomsten i alle de landsdele, der beskrives som rådne eller udkant, er højere end i København - bortset fra Bornholm, hvor gennemsnitsindkomsten er 236.824 kr.

“Jeg oplever, at der næsten hele raden rundt er et dybtfølt politisk ønske om, at man ikke vil blive ved med at bidrage til, at grøfterne mellem hovedstad og udkant graves dybere”.

Rasmus Winther, direktør

Men hvis de højtlønnede ikke bor i København, hvor bor de så? De bor i Nordsjælland, hvor den disponible gennemsnitsindkomst er 339.698 kr., viser tal fra Danmarks Statistik.

I bund og grund er diskussionen om et modsætningsforhold mellem land og by pseudo. Det egentlige skel i Danmark går et andet sted. Det siger sociolog og adjunkt ved CBS og RUC Anton Grau, der forsker i magt og elite.

“Det kan godt være, at Kultur- og Mediedanmark sidder og råber højt inde i indre København, men det meste af den egentlige magtelite er siden 1950'erne flyttet nordpå til Nordsjælland”, forklarer Anton Grau.

Magteliten er defineret ved, at den er velforbundet og kontrollerer de store institutioner og økonomiske værdier i landet, siger forskeren.

“I både Holland og England og Norge bor de rigeste og mest indflydelsesrige i hovedstaden, og der kan man tale om, at elite og by i højere grad er smeltet sammen. Det er ikke helt klart, hvorfor det er anderledes i Danmark, men ser man på fx Kraks Blå Bog, er den tilsvarende samfundsgruppe herhjemme primært samlet på postnumre i Nordsjælland”, forklarer Anton Grau.

I den kreds har man ingen interesse i at tale en konflikt op imellem land og by, uddyber han:

“Tværtimod, for magteliten har store interesser i Jylland eller samarbejder med nogen, der ejer produktion i Vestdanmark. De ønsker, at samfundet fungerer lige så godt der, hvor deres medarbejdere bor”, påpeger Anton Grau.

I det hele taget taler den egentlige magtelite ikke om en kløft mellem provins og hovedstad.

“Indtrykket er, at de vil mene, at diskussionen om udflytning af arbejdspladser er åndssvag, fordi de er optaget af de store linjer. Til gengæld er de selv som samfundsgruppe bundet til et begrænset geografisk område, der er koncentreret om Strandvejen. Deres livsform og værdier kan kun udleves her, og de føler selv ikke noget behov for at bo i store dele af København og resten af landet”, forklarer Anton Grau.

Strukturreformen devaluerede provinsen

At modsætningsforholdet mellem land og by er blevet så kraftigt politiseret igennem de sidste 10-15 år, skyldes ikke mindst den centralisering af betydelige dele af den offentlige sektor, der startede under Fogh-regeringen og fortsatte under Løkke-regeringerne. Det forklarer professor Jørgen Goul Andersen fra Institut for Statskundskab ved Aalborg Universitet.

“Det var noget af et brud, fordi Venstre tidligere har stået for det nære samfund, for decentralisering og for at flytte arbejdspladserne derhen, hvor arbejdskraften er”, siger han.

Strømmen af reformer i 00'erne inden for både sundhed, uddannelse og politi fik nogle utilsigtede, men meget uheldige konsekvenser for yderområderne, uddyber han.

“Særligt strukturreformen, som Lars Løkke er hovedarkitekten bag, øgede den regionale ulighed. Med sygehusreformen og politi- og retskredsreformen forsvandt der en masse gode job på én gang i de små samfund, også væsentligt mere end udflytningen af statslige arbejdspladser har kunnet rette op på”, siger Jørgen Goul Andersen.

Heller ikke dialekterne fik rigtigt lov til at overleve.

“Jeg udskiftede selv mit sprog en deligt ved konfirmationsalderen og kan ikke længere tale mit modersmål. Men indtil 1960'erne og 70'erne havde folk faktisk svært ved at forstå hinanden - i hvert fald den ene vej”, fortæller Jørgen Goul Andersen, der er født i Skive.

Provinsen er en bekostelig affære

Ikke nok med at 271 kommuner blev til 98, og 14 amter blev til fem regioner i 2007.

Ifølge landdistriktsforsker Pia Heike Johansen, Syddansk Universitet i Esbjerg, skete der endnu en centraliseringsbølge i de nye storkommuner.

“Frem for at sikre de små samfund ved at bevare landsbyskoler og lægeklinikker trak de nye kommuner alle aktiviteter ind til centerbyer og ud af det omgivende samfund. Det hjalp ikke på modsætningsfortællingerne, at kommunalpolitikere kun-

“Billedrepertoiret er den rene stagnationsæstetik: til salg-skilte uden for forfaldne huse, tomme veje og nøgne pløjemarkers i gråvej”.

Tina Louise Hove Sørensen, kultur- og medieforsker

ne pege pilen væk fra sig selv og over mod Christiansborg, når borgerne beklagede sig over udviklingen”, forklarer Pia Heike Johansen.

Ligesom Jørgen Goul Andersen vurderer kultur- og medieforsker Tina Louise Hove Sørensen, at strukturreformen reducerede provinsen til bare at være en bekostelig affære.

“I den neoliberale logik er små skoler og små sygehuse dyre og derfor dårlige. Strukturreformen var med til at devaluere steder og dermed også dem, der bor der”, fortæller Tina Louise Hove Sørensen.

Fogh slog bak uden en plan

Historisk set har der ikke været så store politiske modsætninger mellem center og periferi i Danmark som i andre lande.

Godt nok har venstrefløjen traditionelt altid stået lidt stærkere i de store byer, men “det gule Danmark”, som første gang viste sig ved folketingsvalget i 2015, kom som et chok for politikerne, siger professor Jørgen Goul Andersen. Med det gule Danmark henviser han til, at Dansk Folkeparti ved sidste valg blev det største parti i 11 ud af 13 opstillingskredse i Sydjylland. Valgforskerne er stadig ikke helt enige om, hvorfor det skete.

“Vi er dog enige om, at det meste skyldes den sociale og uddannelsesmæssige sammensætning i området og holdningen til flygtninge- og indvandrerpolitik. Men når det gælder vandringerne fra Venstre til Dansk Folkeparti, slår den forklaring ikke til i mine analyser. Der indgik også en reaktion på centraliseringen. Det havde ulmet længe i Venstres bagland, og nogle år forinden havde nogle vestjyder også forgæves prøvet at danne et nyt parti, Fælleslisten,

der skulle bekæmpe centraliseringen”, siger Jørgen Goul Andersen.

Kommunalreformen fra 1970 bragte velfærdssamfundet ud i alle afkroge af landet, og hver eneste provinsby fik sig et gymnasium i løbet af 70'erne og 80'erne. Men da Fogh-regeringen slog bak, var det uden at have blik for konsekvenserne i yderområderne, forklarer Aalborg-professoren.

“Vores opgørelser viser, at statsligt finansierede arbejdspladser under ét har bevæget sig væk fra land og yderkommunerne til de store byer siden 2007 til trods for den delvist symbolpolitiske udflytning af statslige arbejdspladser”.

En kamp om arbejdspladser

For 100-150 år siden var der også en værdipolitisk kamp mellem land og by om anerkendelse.

“Det afspejlede sig i den store bølge af forfattere og malere fra udkanten. Men som jeg ser det, er konflikten i dag mest en kamp om økonomi og arbejdspladser”, fastslår Jørgen Goul Andersen.

Ifølge Aalborg-professoren er sympatien for udkantens problemer stor, og der er langt ind i hovedstadsbefolkningen en udbredt tilslutning til, at regionale forskelle bør udlignes.

“Der er faktisk en stor samhørighed mellem land og by i den danske befolkning”, tilføjer han.

Hos landdistriktsforsker Pia Heike Johansen fra SDU slår bullshittedektoren ud, når hun hører politikerne tale om et Danmark i bedre balance.

“Betyder det, at alt skal være gråt i stedet for mange farvet og forskelligt som det er nu? Forskelligheden mellem livet på landet og i byerne er jo en styrke, som skal tales op og ikke ned. Lige nu bevilger politikerne puljemidler til at fjerne faldefærdige huse det ene år og penge til sundhedshuse det næste som et hold kæft-bolsje til de postnumre, der desperat mangler læger. Hvis det her land virkelig vil sammenhængskraften, kræver det en respektfuld, overordnet landdistriktspolitik, der indbefatter en samlet plan for vores landsbyer, vores natur og landbruget. Det er indtil videre kun DF, der har taget den dagsorden alvorligt”, påpeger Pia Heike Johansen. ■

192 studerende er optaget på uddannelsesstationerne

192 studerende var i marts indskrevet på uddannelsesstationerne, viser en aktindsigt. Målet er 500-1.000 uddannelsespladser.

I MARTS VAR DER BLOT 192 studerende på landets uddannelsesstationer ifølge en aktindsigt, som Magisterbladet har fået. Dermed er tallet fortsat langt fra de 500 til 1.000 studerende, som er målet for regeringens udflytning af uddannelsespladser.

Uddannelsesstationerne er bl.a. blevet til ved hjælp af en særbevilling på 160 millioner fra regeringen, der over fire år skal kickstarte stationerne og skabe flere studiepladser i provinsen.

Ifølge rektor på Københavns Professionshøjskole og talsmand for professionshøjskolerne rektorer, Stefan Hermann, er bevillingen dog langt fra tilstrækkelig holdt op imod det, som professionshøjskolerne samtidig skal spare på grund af topcentsbesparelserne.

“Det forslår som en skrædder et vist sted. I perioden fra 2016 til

2022 kommer vi til at spare 670 millioner kroner, så regeringens bidrag er i den beskedne ende”, siger han.

Han efterlyser, at regeringen i højere grad i sin politik understøtter uddannelsesstationerne.

“Lige nu støtter regeringen ikke udviklingen med sin politik. Når man ønsker at oprette uddannelsesstationer, så skal man i god tid planlægge det sammen med os: Hvor er det, at behovet er størst, og hvor er der det bedst tænkelige potentiale? Ingen af delene har den gjort”, siger Stefan Hermann.

Stefan Hermann mener, at det endnu er for tidligt at spå om uddannelsernes fremtid på baggrund af de aktuelle tal. Én ting er han dog sikker på:

“Der er næppe nogen tvivl om, at hvis regeringen fortsætter sin besparelseskurs, så kommer vi

“Lige nu støtter regeringen ikke udviklingen med sin politik”.

Stefan Hermann, rektor på Københavns Professionshøjskole og talsmand for professionshøjskolerne

til at se lukninger af udbud. Derfor er der brug for en meget mere langsigtet og robust uddannelsesplanlægning, hvor man også tager højde for den demografiske udvikling. Der er brug for et system, hvor man tager det lange perspektiv alvorligt”, fortæller han.

Ingen optaget i Nordjylland

Der er stor forskel på, hvor i landet uddannelsesstationerne har fået fat i flest studerende. I Region Nordjylland er der for eksempel ikke optaget en eneste studerende, mens der i Region Midtjylland er optaget 100.

Det var ellers planen at oprette en uddannelsesstation i Hobro, hvor man kunne tage en professionsbachelor i eksport og teknologi. Det blev ikke til noget i første omgang, fordi der var for få ansøgere.

Det ærgrer direktør for Arbejdsmarked, Teknik og Miljø samt Kultur og Fritid i Mariagerfjord Kommune, Torben Ladefoged.

“Uddannelsesstilbud er uden tvivl vigtige i forhold til at kunne tiltrække borgere og være at-

traktive i forhold til erhvervsliv”, fortæller han.

Han synes, at kommunen og Professionshøjskolen UCN, som skulle udbyde uddannelsen, har gjort, hvad de kunne for at lokke de studerende til. Problemet har ifølge Torben Ladefoged dels været manglende tid, dels benspænd fra ministeriets side.

Han kritiserer blandt andet, at der er en regel om, at højst 50 pct. af den teoretiske undervisning må tages på uddannelsesstationen.

“Uddannelsesstationerne er født med begrænsninger. Når man skal flytte for at tage det sidste år af den uddannelse, som man er startet på i Hobro, i Aalborg, så gør det uddannelsen mindre attraktiv”, siger han.

UCN's uddannelseschef for Business, Henriette Rosa Eduardsen, bekræfter, at det for nogle studerende vil blive set som en ulempe, at man skal flytte eller pendle det sidste år.

Hun er alligevel optimistisk i forhold til at få uddannelsesstationen i Hobro op at køre.

“Jeg siger ikke, at vi får en uddannelsesstation i hver en nordjysk kommune, men nu hvor vi har haft tiden til at markedsføre os og skabe mere opmærksomhed omkring uddannelsen, så tror jeg på, at vi kan få den i Hobro godt i gang”, siger hun.

Magisterbladet har uden held forsøgt at få en kommentar fra Vestres uddannelsesordfører, Marcus Knuth. ■

Beregn din timepris som freelancer eller selvstændig

Som freelancer eller selvstændig er der en række forhold, du skal huske at indregne, når du skal fastsætte det rigtige prisniveau for dine opgaver og ydelser.

DM har udviklet en timeprisberegner, som kan beregne den timepris, der passer til lige præcis din situation som selvstændig eller freelancer og tager højde for alle dine udgifter.

Prøv beregneren på dm.dk/timepris

Dansk
Magisterforening

Løgneren om København og de andre storbyer

Medier og politikere tegner et billede af storbyer fyldt med højtlønnede, cafe latte-drikkende akademikere, mens provinsen bliver sejlet agterud. Men det er faktisk forkert. Seks af de 15 fattigste postnumre i Danmark ligger i storbyerne, hvor den interne polarisering stiger.

København og landets øvrige storbyer bor de højtlønnede, forkælede og velbemidlede, mens de hårdtarbejdende og jordnære med lavere indkomster bor i provinsen eller ligefrem i Udkantsdanmark eller den rådne banan.

Sådan et indtryk kan man nemt få, hvis man har fulgt den offentlige debat de seneste år. Det synspunkt bliver brugt som argument for alt fra udflytning af arbejdspladser og uddannelser til at sende flere penge fra København til udkantskommunerne.

Men debatten føres på et faktisk forkert grundlag. Det viser de tørre tal. Og det siger de eksperter, som Magisterbladet har talt med.

Fx har København to af Danmarks fattigste postnumre. Det el-

lers hippe Nørrebro og det stadig mere populære Nordvestkvarter har en gennemsnitsindkomst, som ligger under den gennemsnitlige indkomst eksempelvis på Bornholm, Lolland og i Vesthimmerland.

“Man sætter ofte lighedstegn mellem et økonomisk og et geografisk Udkantsdanmark - jo længere fra hovedstaden des fattigere. Men det holder ikke. Man skal fx ikke mange kilometer væk fra Rådhuspladsen, før man finder nogle rigtig fattige områder”, siger direktør i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Lars Andersen.

På baggrund af tal fra Danmarks Statistik udarbejdede Arbejderbevægelsens Erhvervsråd tilbage i 2017 en analyse af Danmarks fattigste postnumre. Den viste, at Nørrebro - lige midt i København - med en gennem-

snitlig indkomst på 194.338 kr. er placeret som det femtefattigste postnummer i Danmark. Nordvestkvarteret i København ligger med 199.131 kr. lige efter som nummer syv.

Gennemsnitsindkomsten i København er desuden under landsgennemsnittet og 20.000 kr. lavere end i Jylland.

Spidskandidat i Midt- og Vestjylland for Liberal Alliance Alex Vanopslagh havde den 2. april et debatindlæg i Politiken, som er et godt eksempel på, at debatten om København versus provinsen føres sådan, at københavnernes fremstilles som primært højtuddannede og højtuddannede.

Her omtalte han, at københavnere, i stedet for fokus på familie og lokal forankring, som man har i det

“konkrete Danmark” i provinsen, typisk har universitetsbaggrund og vægter bæredygtighed, kreativ udfoldelse, selvrealisering, politisk korrekthed og globalt udsyn meget højt. Og så drikker de fleste københavnere glutenfri cafe latte i stedet for sort kaffe.

“De færreste i det konkrete Danmark kan leve af ævlebævnak mod verdensmål eller store forkromede seminarafholdelser. Dét er i høj grad et storbyfænomen”, skrev Alex Vanopslagh.

Allerede tilbage i 2013 på Dansk Folkepartis årsmøde udtalte Pia Kjærsgaard som partiets daværende værdiordfører, at den politisk korrekte elite truer de danske værdier med en forkærlighed for cafe latte, designertøj og arkitekttegnede møbler.

Folketingets nuværende formand har ved flere lejligheder udtrykt bekymring for, at Danmark er ved at blive delt mellem en overlegen storbyelite og en underkendt provins.

“Jeg er bekymret for, at vi - ikke i morgen, men en dag - bliver to forskellige folk i det lille land, vi er. At der er dem i provinsbyerne, som føler sig meget underkendte, og at der er dem i de store byer, som

føler sig meget overlegne”, sagde Pia Kjærsgaard i 2016 til Berlingske.

Men billedet af storbyer som et sted for rige, elitære mennesker er forkert, fordi storbyerne internt er præget af en stigende polarisering. Danmarks fattigste postnummer ligger i landets fjerdestørste by, Odense NØ, med en gennemsnitlig indkomst på 173.698 kr. Faktisk er Danmarks fire største byer alle sammen repræsenteret blandt de 15 fattigste postnumre i landet, viste Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse fra 2017.

“Vi har polarisering på flere måder. Generelt er der en polarisering mellem rig og fattig, som også gælder internt i de danske storbyer, som i sig selv er blevet mere og mere polariseret med meget rige og meget fattige områder”, siger Lars Andersen.

Københavnrbashing på et forkert grundlag

På en række andre socioøkonomiske områder halter København også

“Jeg er bekymret for, at vi – ikke i morgen, men en dag – bliver to forskellige folk i det lille land”.

Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti, Folketingets formand

»

efter resten af landet, viser en nærmere undersøgelse af fakta. Vi nærmer i flæng:

Hovedstaden har flere langtidsledige. I februar måned 2019 var der i København 4,5 procent fuldtidsledige af arbejdsstyrken. I Region Midtjylland var der bare 3,5 procent, mens der i Region Sjælland og Syddanmark var 3,6 procent. Kun Nordjylland kom med 4,2 procent fuldtidsledige tæt på niveauet i København.

Københavnere dør også typisk i en yngre alder end folk andre steder i landet. Middellevetiden i København var 78,6 år i 2017. Det er næsten tre år mindre end i Region Midtjylland, hvor middellevetiden var højest.

København huser ca. 10 procent af landets befolkning, men har derimod 15 procent af landets langtidsledige, 22 procent af landets hjemløse, 17 procent af landets stofmisbrugere, 16 procent af de narko-relaterede dødsfald og 13 procent af boligudsættelserne, oplyser kommunen på baggrund af nøgletalsrapporten "Status på København 2018".

"Den diskrepans skal man huske at tage med, når man diskuterer, om København er rig eller fattig i forhold til Udkantsdanmark. Det ensformige billede, der er af, at København kun er en by for eliten, er ikke retvisende", siger socialborgmester i Københavns Kommune Mia Nyegaard (R).

"Det er uomtvisteligt, at København har nogle mennesker med rigtig høje indtægter, men der er også en anden side af mønten. Og det er, at en storby tiltrækker flere udsatte borgere fra resten af landet. Var bydelen Nørrebro en kommune, ville den være landets fattigste", siger Mia Nyegaard.

Kigger man på disse tørre fakta, så har der i nogle år været en københavnerbashing på et forkert grundlag. Det mener lektor på Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning på Københavns Universitet Høgni Kalsø Hansen, som forsker i byernes økonomiske dynamik med fokus på koblingen mellem branche og uddannelse samt human kapital, innovation og arbejdskraftens mobilitet.

"Mange af de ting, der foregår omkring udflytning fra København, sker på baggrund af en opfattelse af, at hovedstaden stjæler fx arbejds-

GENNEMSNITS- INDKOMST MÆND OG KVINDER, 2017

	KRONER
Nordsjælland	339.698
Østsjælland	299.110
Hele landet	271.450
Østjylland	268.796
Vestjylland	262.754
Sydjylland	261.563
Landsdel København*	259.891
Vest- og Sydsjælland	253.889
Nordjylland	252.342
København	248.564
Bornholm	236.824

Kilde: Danmarks Statistik, ækvivaleret disponibel indkomst, 2017

*Landsdel København: København, Frederiksberg, Dragør og Tårnby

pladser og fokus fra de andre kommuner i landet. Det er en uheldig diskussion og et meget ensformigt billede af Øst- og Vestdanmark, fordi der i høj grad generaliseres", siger han.

Det er ikke et nulsumsspil

By- og regionalforskeren mener, man i diskussionen om København versus Udkantsdanmark glemmer, at den udvikling, der foregår i København, ikke nødvendigvis sker på bekostning af, hvad der sker andre steder. Det er nemlig ikke et nulsumsspil, hvor man risikofrit kan flytte dele af udviklingen i København rundt til alle mulige andre steder.

"I København har man postnumre med både store grupper af studerende og lavindkomstgrupper med sociale problemer, ligesom man har i nogle ydreområder", siger Høgni Kalsø Hansen og fastslår, at der i øst-vest-debatten er en tendens til blandt både medierne og politikerne at kategorisere meget forenklet.

"Det er uheldigt. Der er fx områder i Vestdanmark, hvor det fungerer ganske udmærket med virksomhe-

der, der har masser af ordrer i bogen, og som ansætter, mens der er masser af steder i København, hvor befolknings sammensætningen minder om det typiske billede, vi har af Udkantsdanmark", siger Høgni Kalsø Hansen.

Når der er opstået vedvarende kritiske angreb på København de seneste år, har det ifølge Høgni Kalsø Hansen udgangspunkt i krisen i 2008, hvor der var faldende beskæftigelse i mange yderområder i landet med fx traditionel industriproduktion. I den periode gik det væsentligt bedre for København og i det hele taget for andre storbyer i den vestlige verden. Men tilbage i 1993 var København tæt på at gå fallit, mens det gik godt andre steder i landet.

"De skift i overordnede udviklingstendenser tilgodeser nogle typer af geografier på nogle tidspunkter frem for på andre tidspunkter, og dem må man også have med ind i regnestykket", siger Høgni Kalsø Hansen.

Når Alex Vanopslagh deltager i øst-vest-debatten, så er det ikke, fordi han køber ind på fortællingen om, at københavnerne skummer fløden, mens indbyggerne i provinsen er meget dårligere stillet.

"Mit indlæg går på værdikonflikten mellem især København og Aarhus på den ene side og Udkantsdanmark på den anden side, og ikke på hvem der er og ikke er velstillet", siger Alex Vanopslagh.

Selvom fakta viser, at der er polarisering i København, og storbyen ikke bare er den rige, kreative klasse, så mener Alex Vanopslagh, at tendensen er klar.

"Der er en tendens til en ensretning af en art på de værdimæssige spørgsmål i København, hvor holdninger fra den yderste venstrefløj er på fremmarch i den politik, der føres. Det tror jeg i høj grad kommer fra miljøet på universiteterne, hvor man lægger vægt på de politisk korrekte værdier. Den forsøger jeg at tale op imod", siger han. ■

"Det ensformige billede, der er af, at København kun er en by for eliten, er ikke retvisende".

Mia Nyegaard, socialborgmester, Københavns Kommune

DERFOR HOLDER DE KÆFT:

Kulturkampen er en landmine for S

Socialdemokratiet står til at få regeringsmagten, men hvad er partiets kulturpolitik? Gruppeformand Henrik Sass Larsen kritiserede, at pengene nu går til den mest elitære kultur, som færrest bruger. Men næstformand Mogens Jensen lukkede hurtigt ned for den diskussion. Hvorfor? Kulturen skal diskuteres, ellers forsvinder opbakningen til at bruge penge på kultur, siger eksperter.

I optakten til valgkampen skete der noget sjældent. Flere socialdemokrater satte gang i en kulturdebat, og partiets gruppeformand, Henrik Sass Larsen, kritiserede den etablerede kultur for at være alt for elitær i PI.

“Hvis du kigger på, hvad man bruger de kulturelle kroner til, så er det Det Kongelige Teater, det er symfoniorkestre rundtomkring, det er biblioteker, hvor der snart ikke kommer nogen mere, det er ballet, det er klassisk musik og alt muligt andet. Desto færre og desto snævrere det er, desto flere penge bruger vi på det, ser det ud til. Hvor jeg siger, det er ikke, fordi man i storstilet grad støtter kulturen sådan mere bredt, folkeligt. Det får folk lov til, synes jeg, selv at betale”.

PI-journalistens næste spørgsmål var derfor, om man skulle skære i tilskuddet.

“Nej, nej, det har jeg ikke sagt. Altså, jeg kunne godt tænke mig, at der var utrolig mange, der egentlig lærte det”, svarede Henrik Sass Larsen.

Samtidig blev formanden for Danmarks Socialdemokratiske Ungdom, Frederik Vad Nielsen, citeret i Aftinget for at sige, at den nuværende kulturpolitik er en »de facto-omfordeling fra almindelige til rige mennesker, så den kreative klasse og de kulturradikale kan hygge sig i nogle statsbetalte museer og institutioner”.

Det virkede umiddelbart, som om Socialdemokratiet for første gang i

mange år var klar til at være primus motor for en kulturpolitisk debat om støtten til kulturlivet.

Ikke en diskussion af, om der skal sættes penge af til kultur, for det er der ingen i S, som taler for at afskaffe, men derimod en diskussion af, om vi bruger støtten på det rigtige.

Men Meningsdannerdanmark var rasende over politikerens pointe om, at kulturen primært er for eliten. Blandt andet skrev journalisten

Reimer Bo et vredt debatindlæg i Jyllands-Posten under rubrikken “Nu skal jeg sige dig en ting, Henrik Sass, inden du får alt for godt gang i dit kulturfjendske fakkeltog”, og i Politiken skrev musikeren Christian Schmiedescamp, at Henrik Sass’ udtalelser om kultur “bygger på fordomme og uunderbyggede fornemmelser, som intet har at gøre med det kulturliv, jeg kender”.

Særligt udtalelsen om, at bibliotekerne ikke er folkelige og velbesøgte, vakte også kritik blandt danskerne, som modsagde politikerens på de sociale medier.

Det gik derfor hurtigt fra at være en reel debat om prioritering i kulturlivet til en forsvarstale for den eksisterende kultur på sociale medier og i landets aviser.

Kun Dansk Folkeparti tør diskutere kulturpolitik

Socialdemokratiets næstformand og kulturordfører, Mogens Jensen, gik så i rette med Henrik Sass’ udtalelse vedrørende de danske biblioteker på Twitter, efter at Magisterbladet hav-

»

»

de skrevet en artikel med udgangspunkt i Sass-citatet. Mogens Jensen forklarede til Magisterbladet, at Socialdemokratiets kulturpolitik var uændret, og at der var enighed i partiet om, at både den smalle og brede kultur skulle støttes.

“Kulturpolitik er blevet et minelandskab, hvor man er bange for at træde forkert”.

Jens Bisgaard, specialestuderende

I det hele taget har politikerne ikke haft mod på at diskutere prioritering af kulturkronerne de seneste mange år, forklarer Christian Have, debattør og direktør i Have Kommunikation.

“I de sidste 10-15 år har der manglet en debat om kultur i dansk politik. Det eneste parti, som i dag gør

sig tydelig med en kulturpolitik, er Dansk Folkeparti. De har valgt at bruge kulturen som en kamplads, og de har ikke været bange for at melde deres holdning ud”.

Christian Have tænker blandt andet på forhandlingerne om Radio 24syv, hvor Dansk Folkeparti har krævet, at kanalen skal flyttes til Jylland som en del af medieforliget, selv om partiet senere har trukket halvvejs i land med et forslag om, at Radio 24syv skulle kunne fortsætte som DAB-kanal.

Kulturpolitik er en mine, som S ikke vil træde på

Når Henrik Sass Larsens bemærkning vakte så stor opsigt, skyldes det, at Socialdemokratiet mest af alt

har fokus på at holde ryggen fri i kulturpolitikken, siger Jens Bisgaard, som er historiestuderende ved Aarhus Universitet. Han skriver i disse måneder speciale om Socialdemokratiets brug af kulturpolitikken gennem historien.

“Jeg tror, kulturpolitik er blevet et minelandskab, hvor man er bange for at træde forkert. På samme måde som med enkeltsager skal man normalt være enige i partiet, før man siger noget, men der kan jo gå lang tid, før man bliver enige. Derfor tror jeg, at man har været lidt bange for at røre ved det”.

Det er ikke kontroversielt for socialdemokraterne at sige, at de etablerede kunstformer som Det Kongelige Teater skal blive bedre til at nå hele folket. Det har faktisk været Danmarks officielle politik siden 1961, hvor Kulturministeriet blev

“Det eneste parti, som i dag gør sig tydelig med en kulturpolitik, er Dansk Folkeparti”.

Christian Have, direktør

dannet med socialdemokraten Julius Bomholt som landets første kulturminister. Med oprettelsen af blandt andet Statens Kunstfond og biblioteksloven var han således med til at sætte kulturpolitikken ind i det system, vi stadig kender i dag, men det er nyt, at partiet taler om, hvorvidt systemet har fejlet i at repræsentere den brede befolkning.

Henrik Sass Larsens udtalelser kom dog ikke bag på direktør ved M/S Museet for Søfart Ulla Tofte, der i et debatindlæg i Politiken forklarede, at kulturlivet må tåle diskussionen, fordi man trods talrige forsøg ikke før har indfriet ambitionen om, at støtten skulle bruges til at nå hele folket.

“Retten til at definere kulturen bliver nu udfordret fra flere sider, fordi vi ikke tidligere var gode nok til at folkeliggøre kulturen. I mange år havde kulturbranchen kun fokus på et allerede interesseret, akademisk publikum, men vi tilbyder i dag noget, som appellerer til andre målgrupper”, forklarer Ulla Tofte.

Kløft mellem storbyerne og provinsen

Også andre stemmer i kulturlivet siger, at der er brug for at diskutere kulturpolitikken, hvis kulturen skal forblive relevant for borgerne. Blandt andre Trine Bang, som er direktør ved Kulturmødet Mors, er bekymret for, at kløften mellem danskerne i provinsen og i byerne kun vil blive større, hvis vi ikke tør forny kulturlivet.

“Det er meget vigtigt, at vi dis-

kuterer kulturpolitik, da den skaber mening og værdi i vores samfund på tværs af generationer og geografi”, siger Trine Bang og fortsætter:

“Jeg ville ønske, at politikerne ville fortælle de positive historier om initiativerne i kulturlivet og bruge dem som eksempler på, hvor mange forskellige typer kultur Danmark har. På den måde ville man undgå at få et negativt karikeret billede af, at finkultur for eksempel kun er for borgere i storbyen, mens populærkultur kun hører til i provinsen. Det er jo ikke sandt, og den forståelse gavner ikke nogen”.

Også Christian Have mener, at vi bliver nødt til at hilse de landspolitikere velkommen, som tør tage debatten:

“Det er meget nødvendigt, at vi tør diskutere kulturpolitikken, og nogle gange har vi brug for meldinger, som ryster lidt, da det er den eneste måde, vi kan skabe en bedre balance i kulturlivet på. Derfor er det også vigtigt, at Henrik Sass Larsens kulturdebat fortsætter”.

Rane Willerslev bakker Henrik Sass op
Direktør for Nationalmuseet Rane Willerslev er enig i, at Henrik Sass Larsen åbner en vigtig diskussion.

“Traditionelt set har det været akademikerne, som skulle bestemme, hvad der skulle laves hos kulturinstitutionerne, men den verden har ændret sig. I dag har vi et socialt ansvar for at få folk ind på vores museer og teatre, og det skal vi tage dybt seriøst”, siger Rane Willerslev.

Den kulturelle elite må således forstå, at der er brug for fornyelse. Rane Willerslev oplevede for eksempel selv, hvordan kultureliten, herunder Magisterbladet, forkastede Nationalmuseets nye folkelige vikingeudstilling og brugte ordet “tivolisering”, selvom den har været en stor succes.

“Når vi forsøger at gøre noget nyt, så kommer der stærke reaktioner fra den uddannede elite, som fordømmer det. Jeg var meget rystet over

fordømmelsen af Jim Lyngvilds vikingeudstilling, før den overhovedet var åbnet”.

Og netop elitens fordømmelse og vrede over ændringer som dem på Nationalmuseet mener DSU-formand Frederik Vad Nielsen er grunden til, at vi aldrig kommer længere med at udvikle og diskutere kulturpolitikken i Danmark.

“Så snart man taler om at ændre i kulturen fra politisk side, så kommer der fire kronikker i Politiken og to “Deadline”-udsendelser med brok om det. Det er umuligt at lave noget kultur om”.

Modet til at turde diskutere, hvordan vores kultur fremadrettet skal prioriteres, synes derfor at skulle komme fra vores politikere, men også fra kulturmiljøet, som skal være omstillingsparat, mener Frederik Vad Nielsen.

På trods af Mogens Jensens forsøg på at lukke kulturdebatten, som Henrik Sass Larsen startede, så fortsætter den alligevel.

For eksempel er også socialdemokraten Mattias Tesfaye gået ind i diskussionen, da han den 1. maj forsvarede sine partifællers udtalelser i Information:

“Altså, slap af. Der kommer to mennesker og siger: Er vi helt sikre på, at vores afvejning af, hvad de offentlige kulturkroner bruges på, er helt optimal? Og så tripper folk fuldstændig. Henrik Sass Larsen er en kæmpe tilhænger af biblioteker, hvorfor skulle han ikke være det? Der er ingen strømning i Socialdemokratiet, som er imod kultur”.

I interviewet i Information siger Mattias Tesfaye, at en stor del af befolkningen er usynlig i den kultur, der bliver lavet nu. Hvis Socialdemokratiet står med magten efter næste valg, kan det derfor måske ikke undgås, at vi skal diskutere, om kulturen er mangfoldig nok.

Men diskussionen skal altså først i gang efter et valg. ■

UDFLYTNINGER:

Et skridt frem og et tilbage

Udflytningen af statslige arbejdspladser betyder ikke nødvendigvis, at flere kommer i arbejde. Offentlige besparelser gør nemlig, at der samtidig forsvinder næsten lige så mange job, blandt andet i uddannelsessektoren.

Det var stolte ministre, der i begyndelsen af 2018 præsenterede anden del af regeringens store plan om udflytning af statslige arbejdspladser, "Bedre balance II". Med denne anden del blev det i alt 8.000 arbejdspladser, der skal flyttes ud af hovedstaden.

Men budskabet om de flere statslige arbejdspladser i provinsen er en sandhed med modifikationer. For mens den ene hånd drysser arbejds-

pladser ud, har den anden hånd travlt med at fjerne dem.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har beregnet, at der med den planlagte stigningstakt i de offentlige udgifter frem til 2025 vil blive fjernet 6.870 job i den offentlige sektor uden for Københavns Kommune.

Det vil med andre ord sige, at hver gang regeringen flytter 20 arbejdspladser ud, så lukker den 17.

Udviklingen i offentlige udgifter fremgår af rapporten "Danmarks Konvergensprogram 2019", der ud-

kom i april. Rapporten forudser en stigning i det offentlige forbrug på 0,5 procent årligt frem til 2025. Og da lønningerne stiger mere end det, betyder det reelt færre ansatte.

Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vil det betyde, at der i mange kommuner bliver færre offentlige arbejdspladser trods udflytningen.

Det gælder eksempelvis for Aalborg, som ellers er en af de byer, der er begunstiget af Bedre balance-planerne. Med udflytning af Geodata-

ANSAT

Hjem til Aalborg med københavnerjob i lommen

Udflytningen af Geodatastyrelsen gav Philip Sigaard Christiansen mulighed for at bo i sin hjemby og bruge sin uddannelse i geofysik.

DET SUMMER AF FREMGANG og nye tider på Lindholm Brygge. Kranerne vajer stadig over det gamle industriområde, men nu er det byggekraner og ikke de skibskraner, der engang lastede cementprodukter ned på skibene ved kajen.

“Geodatastyrelsen” står der med kæmpebogstaver over en af de store kontorblogge på bryggen. Nærmest som et monument for udflytningen af statslige arbejdspladser. I Geodatastyrelsens tilfælde var det 94 arbejdspladser, der i slutningen af 2016 flyttede til Aalborg. Det var dog kun arbejdspladserne, der flyttede. Langt de fleste medarbejdere valgte at sige op og blive boende i hovedstaden.

Det store mandefald har givet styrelsen en svær start. Men for Philip Sigaard Christiansen kunne timingen ikke have været bedre. Efter fem års fysikstudier havde han besluttet sig for at rejse hjem til Aalborg, hvor han er vokset op.

“Jeg var glad for at bo i København, men der er også mere stresset end i Aalborg, og efter fem år kunne jeg bare mærke, at jeg havde brug for en anden atmosfære”, fortæller han.

Han tog til København, fordi KU er det eneste sted, hvor man kan uddanne sig som geofysiker. Tilsvarende hænger de relevante stillinger for en geofysiker ikke ligefrem på træerne i det nordjyske.

“Jeg var ikke bekymret, for jeg har aldrig hørt om en fysiker, der er gået ledig i mere end et halvt år. Men det kunne godt være, det ville blive i en bank eller et andet sted, hvor jeg skulle arbejde med dataanalyse. Jeg

ville bare helst lave noget, der har med geofysik at gøre”.

Kaos efter flytning

Derfor var det lidt af et lykketræf, at Geodatastyrelsen blev sendt til Aalborg i de selv samme dage. Flytningen og de mange opsigelser førte til en lang række ledige stillinger, og Philip Sigaard Christiansen blev ansat i det nyoprettede Hydro-team, der arbejder med behandling af måledata til brug for produktionen af søkort. I starten af 2017 rykkede han ind på Lindholm Brygge, hvor han fra sit skrivebord kan nyde en fortræffelig udsigt ned over Limfjorden og de store skibe, der roligt glider forbi Aalborg.

Men begyndelsen på hans nye job var alt andet end rolig.

“Det var meget forvirrende. Alle var nye, og man blev bare mere eller mindre placeret foran sin computer. Jeg var ikke sikker på, hvad jeg skulle lave, og det tror jeg heller ikke, min chef var”.

Geodatastyrelsens flyttekaos er i dag en offentligt kendt historie. En rapport i 2017 fortalte om tredob-

ling af sagsbehandlingstiden omkring matrikelspørgsmål, og en aftale med Grønland om digitale søkort, der skulle afleveres i 2018, har man måttet udskyde, så de sidste først kommer i 2026.

“Det var helt sikkert meget stresset, og der har været mange lappeløsninger. Det tager jo tid at genopbygge kompetencerne. Det positive var, at vi fik meget ansvar og indflydelse i den proces”.

I dag har Philip Sigaard Christiansen med sine egne ord fået rollen som “it-nørden”, der har styr på enhedens software. Og så skal han blandt andet også holde sig ajour med ny måleteknologi. De opgaver passer ham rigtig fint, og i dag er han glad for sit arbejde og ikke mindst beslutningen om at flytte hjem til Aalborg. Om det objektivt set var en god ide at flytte Geodatastyrelsen, er han lidt i tvivl om.

“Personligt synes jeg, udflytningen skete for hurtigt og for uigennemtænkt. Men nu har vi fået ryddet op og gentænkt måden, vi gør tingene på, og det er også sundt, tror jeg. Og så fik jeg et job”. ■

Philip Sigaard Christiansen havde indstillet sig på, at han ikke nødvendigvis kunne bruge sin specialisering i geofysik, da han valgte at flytte hjem til Aalborg. Heldigvis for ham flyttede Geodatastyrelsen samme vej.

>>

Efter fem år i København kunne Philip Sigaard Christiansen mærke, at han havde brug for en anden atmosfære.

Michael Fast håber, han på en eller anden måde kan fortsætte den forskning, han er i fuld gang med, selv om han er blevet afskediget.

styrelsen, Motorstyrelsen samt dele af Ankestyrelsen og SKAT vil det være 376 stillinger, der havner i Limfjordsbyen. Men selv det kommer ikke til at opveje de generelle besparelser, regeringen stiller i udsigt. De svarer nemlig til 392 offentlige arbejdspladser i Aalborg.

Særligt på ét område er besparelserne ved at blive meget synlige, nemlig uddannelserne. Det såkaldte omprioriteringsbidrag på 2 procent årligt er for alvor begyndt at gøre ondt på uddannelsesinstitutionerne. Alene på de videregående uddannelser vil der i 2022 være sparet 9,2 milliarder på institutionerne,

hvilket ifølge en beregning, Dansk Magisterforening har foretaget, svarer til 3.449 fastansatte undervisere. 2.101 af disse stillinger ligger uden for hovedstadsområdet.

Paradokset mellem udflyttede arbejdspladser og besparelser får dog ikke Venstre til at ryste på hånden.

“Venstre ønsker et Danmark i bedre balance. Det ændrer så bare ikke på, at vi skal drive en effektiv offentlig sektor. Så til trods for at der i fremskrivningen kan findes eksempler på, at der skal være færre offentligt ansatte, er det ikke mindre vigtigt, at vi sikrer en statslig udflytning”, siger Thomas Daniel-

“Venstre ønsker et Danmark i bedre balance. Det ændrer så bare ikke på, at vi skal drive en effektiv offentlig sektor. Så til trods for at der i fremskrivningen kan findes eksempler på, at der skal være færre offentligt ansatte, er det ikke mindre vigtigt, at vi sikrer en statslig udflytning”.

Thomas Danielsen, Venstres landdistrikts- og øordfører

“Har du ingen kompetencer, kan du altid blive flaske-dreng. For mig er problemet omvendt”.

Michael Fast, lektor

“Jeg var ikke sikker på, hvad jeg skulle lave, og det tror jeg heller ikke, min chef var”.

Philip Sigaard Christiansen, geofysiker

sen, der er Venstres landdistrikts- og øordfører.

Modarbejder I ikke jeres eget ønske om vækst i landdistrikterne, når de regionale institutioner presses til at forringe deres uddannelsesstilbud?

“Vi har bedt hele den offentlige sektor om at omprioritere, og uddannelsesområdet er der, man kommer til at omprioritere mindst. Der, hvor vi skal ind at foretage en regulering, er ved at skelne mellem store og små uddannelsesinstitutioner. Det er dyrere at drive en uddannelsesinstitution med mindre optag, så der er brug for en reguleret taxameterordning, som vi desværre ikke har fået på plads endnu”.

At uddannelsesområdet skulle være sluppet billigere, mærker man ikke meget til i Nordjylland. I februar meddelte AAU, at 107 ansatte skal afskediges. Professionshøjskolen UC Nordjylland er i gang med en sparerunde, der forventes at koste 80 fuldtidsstillinger. Også de nordjyske gymnasier nedlægger klasser og fyrer lærere som konsekvens af sparekravet.

Magisterbladet har været i Aalborg og besøgt to af de personer, der bliver rykket frem og tilbage i regeringens nulsumsspil. ■

FYRET

For lærd til nye job

Efter sin fyring fra AAU har lektor Michael Fast svært ved at se oplagte jobmuligheder, medmindre han flytter fra Aalborg.

SOM LEKTOR OG FORSKER i organisationssociologi på AAU har Michael Fast brugt det meste af sit arbejdsliv på at forstå, hvorfor organisationer handler, som de gør. Og nu sidder han så og skal forstå rationaliteten omkring sin egen afskedigelse.

Han vidste godt, at besparelserne ville gå hårdt ud over Institut for Økonomi og Ledelse, hvor han arbejder. Men ud fra de klassiske kvalitetskriterier for en universitetsforsker - mange forskningsartikler, brede undervisningskompetencer og evnen til at tiltrække eksterne forskningsmidler - troede han alligevel, at han stod på den rigtige side af strengen.

“Det kom lidt som et chok. Jeg har publiceret mere end gennemsnittet. Jeg har skaffet eksterne projekter, været med til at opbygge to uddannelser, vejledt ph.d.-projekter og leveret undervisning på internationalt niveau. Så jeg følte mig rimelig sikker”, fortæller han.

Mens Aalborg har holdt indflyttingsfester for diverse statslige styrelser, gøres der klar til farvelreceptioner i universitetskvarteret sydøst for centrum. I alt 107 medarbejdere skal i løbet af året forlade AAU. Det årlige “omprioreringsbidrag” på 2 procent bliver ved med at presse universitetets økonomi, og dertil kommer kravet om færre udenlandske studerende, som på AAU har medført lukningen af syv uddannelser.

Størstedelen af fyringerne - 64 i alt - er sket på humanistiske og samfundsvidenskabelige institutter. Det er nødvendigt, sagde rektor Per Michael Johansen efterfølgende, for med jævnt fordelte besparelser ville man “ende med en lurvet udgave af et universitet”, som han formulerede det.

I Michael Fast's øjne er det urimeligt. Det samme er det mønster, han

oplever, i forhold til hvem af kollegerne der også har fået fyresedlen.

“Jeg kan jo se, at mange af de fyrede er over 55 år. Det er mange af de gamle folk, fra dengang vi var et universitetscenter. Det er kulturbærere, der har haft stor betydning. Man mister en masse kompetencer med de her mennesker”.

Dyr og familie

Magisterbladet besøger Michael Fast i hans hjem tæt på Hasseris Skov vest for Aalborg. Det er godt 40 år siden, han tog færgen fra sin hjemby Göteborg og flyttede til Nordjylland for at være sammen med sin danske kæreste og læse på AUC, som universitetet dengang hed. Hans hus ligger smukt i de landlige omgivelser, og det er hans egne får og heste, der går rundt på marken op til husets terrasse. Spørgsmålet er, om det er værd at droppe for at kunne fortsætte forskerkarrieren.

“De andre universiteter er også pressede. Men jeg kan se, at der findes job i udlandet. Min kone er billedkunstner og kunne i princippet rejse med. Men på den anden side er

hendes netværk her i Danmark. Vi har vores barnebarn, der lige er blevet et år, boende fem kilometer væk. Og de her omgivelser kan man jo ikke flytte med”, siger Michael Fast og peger ud over markerne.

Når hans ansættelse stopper i dette efterår, vil han være fyldt 60 år. For ung til pension, men i forhold til at starte en ny karriere er han måske for gammel og - paradoksalt nok - for veluddannet.

“Har du ingen kompetencer, kan du altid blive flaskedreng. For mig er problemet omvendt. Jeg har så mange kompetencer og erfaring, at nogle organisationer tænker, at det tør de ikke”, siger han.

Allerhelst vil han fortsætte med sin forskning på en eller anden måde. Fyringen kommer midt i 3-4 faglige bogprojekter med andre forskere om emner som kvalitativ tilgang til økonomisk teori og filosofisk ledelsesteori. Der er i teoriens verden, Michael Fast har sine styrker, og dem vil han gerne blive ved med at udfolde.

“Jeg er ikke så bekymret. Det skal nok løse sig”. ■

Efter over 30 år som forsker er det svært for Michael Fast at få øje på oplagte jobmuligheder, hvis han vil blive i Aalborg.

Fremtidens DM skal være en græsrodsbevægelse

Hovedbestyrelsen i Dansk Magisterforening vil foretage omfattende ændringer, der skal øge medlemmernes direkte indflydelse og engagement. DM's kongres, der er foreningens øverste politiske myndighed, skal nu tage stilling til, om det er den rette vej at gå.

Det er en lun aften i april. Alle i lokalet ser på manden, der har taget ordet.

“Lige nu er vores fagforening ikke en del af løsningen. Den er en del af problemet”, siger han og kigger rundt.

Omkring 40 magistre er dukket op til det første møde i Medlemsnetværket for Bæredygtig Omstilling af Samfundet. DM har lagt lokaler til og sat kødfri bagels frem. To kamerafolk er blevet hyret til at optage mødet i virtual reality-video.

“DM bidrager direkte til klimakrisen. Hver gang der skal forhandles ny overenskomst, er målet, at vi skal tjene mere og mere, og det betyder bare, at vi forbruger endnu mere”, fortsætter Quentin Gausset, der er lektor på Institut for Antropologi på KU.

“Jeg ville så gerne have en fagforening, der arbejder for mere ferie og fritid i stedet for flere penge. Det er derfor, jeg er mødt op i dag. Jeg håber, vi kan ændre DM indefra. Jeg ved bare ikke, om det er muligt”, siger han - det sidste med en stille mumlen.

Står det til Dansk Magisterforenings hovedbestyrelse, skal medlemmer som Quentin Gausset og de øvrige magistre i klimanetværket netop have større og mere direkte indflydelse. DM skal ikke kun drives af de politisk valgte og sekretariatet, men i lige så høj grad af medlemmerne selv i form af mindre græsrodsnetværk, lyder det i en ny plan for “fremtidens DM”.

Planen bliver den 25.-26. maj fremlagt for kongressen, der er DM's øverste politiske myndighed. Kon-

gressens cirka 270 delegerede skal her behandle og stemme om hovedbestyrelsens oplæg, der inkluderer et nyt arbejdsprogram for de kommende tre år, principprogram og forslag til ændringer af DM's vedtægter.

“Vi vil gøre op med den snævre forståelse af fagforeninger som noget, der kun er bygget op om tillidsfolk, overenskomster og samarbejdsudvalg. DM skal være en ramme for fællesskaber af alle mulige slags, der vokser og lever ude blandt medlemmerne. Vi skal dyrke det, der binder os sammen, uanset om det er arbejdspladsen, fagligheden, geografien eller noget helt andet”, forklarer Julia Bjerre Hunt, der er formand for DM Privat og selvstændige og medlem af hovedbestyrelsen.

Netværk skal styrke fællesskabet

I klimanetværket fortsætter diskussionen længe og omkring alt fra pensionskassers investeringer i fossile brændstoffer til flotte grafikker om klimaproblemer og en idébank til praktisk aktivisme. En række arbejdsgrupper bliver nedsat for at gøre det mere konkret.

HOVEDBESTYRELSENS FIRE MÅL FOR DM

- Flere medlemmer synes, at DM er relevant.
- Flere medlemmers viden og engagement kommer i spil i DM.
- Flere medlemmer bruger DM aktivt.
- En stigende andel af akademikersegmentet vælger DM.

“Vi har taget initiativet, men det er ikke vores netværk alene. Vi skal sammen finde ud af, hvad vi vil, og hvor vi vil hen”, siger Frederikke Oldin, der er bæredygtighedskonsulent og en af klimanetværkets tre initiativtagere.

Netværket er først nu ved at definere sig selv og sin mission, men grundtanken virker klar.

“For mig er det vigtigt, at vi bliver flere, der skubber på i retning af grøn omstilling. Som magistre har vi så mange forskellige fagligheder og forskellig viden, at vi virkelig kan gøre en forskel. For at redde samfundet må vi forandre det fundamentalt - men hvordan gennemfører man den omstilling i praksis? Og hvad betyder det for os som mennesker? Det er hér, vores bredde bliver virkelig vigtig”, siger Frederikke Oldin.

Det er hovedbestyrelsens tanke, at medlemsnetværkene primært skal defineres og etableres af medlemmerne selv og kan være bundet til arbejdspladser, sektorer, geografiske områder, mærkesager, eller hvad end medlemmerne finder vigtigt. Det kan være alt fra et netværk for freelancere og løstansatte i Nordjylland til et landsdækkende netværk for cybersikkerhed - eller et netværk for klimaaktivister.

Planen er, at DM skal støtte netværkene ved at stille lokaler til rådighed, formidle kontakt mellem medlemmerne og hjælpe med opstart og sparring undervejs. Derudover skal der oprettes en aktivitetspulje, hvor netværkene kan søge om økonomisk støtte til særlige aktiviteter. Der vil i første omgang blive afsat “et par hundrede tusinde kroner” til puljen, oplyser DM's sekretariat.

Foto: Thomas Steen Sørensen

“Det er en lille del af medlemskaren, der er aktive i det fagpolitiske system. Derfor er det vigtigt, at vi bliver bedre til også at involvere dem, der ikke lige har lyst til at sidde i et arbejdsmiljøudvalg. Vi har så mange skønne, engagerede medlemmer i DM, som ikke er aktive i en klassisk TR-rolle, men stadig har masser på hjerte”, siger Julia Bjerre Hunt.

Netværkene skal sikres reel politisk indflydelse, hvis de ønsker det, foreslår hovedbestyrelsen. Det kan ske ved, at de deltager i en temadrøftelse sammen med hovedbestyrelsen eller sidder med i et af de politiske udvalg, der hidtil har været forbe-

Frederikke Oldin arbejder med at udvikle deleøkonomiske løsninger blandt seniorer i Odsherred. Nu tager hun også initiativ til et nyt klimanetværk for magistre, der vil arbejde for at skabe en bæredygtig omstilling af samfundet.

holdt hovedbestyrelsesmedlemmer. Netværkene skal desuden udgøre op til 20 procent af de delegerede på kongressen, står der i oplægget.

“Vi vægter medlemsdemokratiet sindssygt højt. Det er noget af det, der gør DM anderledes end andre akademiske fagforeninger. Derfor er det så vigtigt, at alle medlemmer oplever, at de har muligheden for at blive hørt”, siger Julia Bjerre Hunt.

Netværk skaber fællesskaber

53-årige Helle Rotbøll Randløv er et af de medlemmer, der allerede er i gang med det, hovedbestyrelsen kalder for fremtidens DM. Hun er kultursociolog og med i et nystartet net-

værk for antropologer i Odense og omegn.

“En af mine venner på Facebook havde meldt sig til det første arrangement, og jeg blev nysgerrig. Jeg er godt nok kultursociolog, men det er lidt samme boldgade, og jeg savnede nogen at tale fagligt med. Jeg bor i Faaborg på Sydfyn, og her kender jeg ikke andre akademikere med samme baggrund som mig”, siger hun.

Netværket kommunikerer via en lukket Facebook-gruppe, der i dag har cirka 65 medlemmer, forklarer Helle Rotbøll Randløv, som sidder med i netværkets planlægningsgruppe.

5 TING

hovedbestyrelsen vil ændre

1. Du skal ikke længere være medlem af en sektor i DM, men af DM som helhed.
2. Hovedbestyrelsen skal skæres ned fra 23 til 15 medlemmer, som til gengæld mødes oftere. Der kan være to næstformænd, ikke kun én som i dag.
3. DM skal gøres "tilgængelig 24/7" ved at introducere fx chatbotter, podcasts og digitale onlineværktøjer for medlemmerne.
4. Der skal være pakkeydelser målrettet overgange i arbejdslivet. For eksempel skal dimittender have en samlet vifte af tilbud som karrierådgivning, jobmatch og netværk.
5. I dag er det kun medlemmer af hovedbestyrelsen, der kan sidde i de politiske udvalg. Fremover skal alle medlemmer kunne sidde med i udvalg og dermed være med til at indstille forslag til politikker og aktiviteter.

»

“Vi prøver at sætte gang i nogle ting, men uden at blive for styrende. Et godt netværk skal være åbent og inkluderende, og derfor skal planlægningsgruppen ikke blive en lille junta, der bestemmer det hele. Et netværk skal ikke kontrolleres, for så bliver det til en forening. Det skal være dynamisk”, siger hun.

Inden for netværket er der organiseret en læsegruppe, der mødes en gang om måneden for at læse antropologisk litteratur. De har blandt andet læst en videnskabelig artikel om punk cuisine skrevet af en amerikansk antropolog, der har undersøgt de politiske og ideologi-

ske aspekter af en særlig madkultur i Seattle.

“Det er ret nørdet, og det er hele idéen med det. Det er interessen for de antropologiske teorier og undersøgelser, der samler os. Og så er det bare en sidegevinst, at man samtidig får et større netværk, der kan være nyttigt i forbindelse med jobsøgning”, siger Helle Rotbøll Randløv.

“Det er det faglige fællesskab, der trækker os sammen, men der er da også et håb om, at vi på sigt kan påvirke DM politisk. Meget af fagforeningens arbejde tager jo udgangspunkt i København i dag, og der kan vi måske spille ind med noget mere”. ■

53-årige Helle Rotbøll Randløv blev efter mange års arbejde som pædagog uddannet til kultursociolog i 2017. Nu er hun med i et netværk for antropologer for at holde sin nye faglighed ved lige.

FORMANDEN:

DM skal skabe et stærkere fællesskab

Hovedbestyrelsen lægger op til en omfattende ændring af DM's struktur og strategi med et oplæg, der skal til diskussion og afstemning på DM's kongres. Formand Camilla Gregersen fortæller om planerne for fremtidens DM.

Hvad er de vigtigste tanker i jeres oplæg?

“Det vigtigste er en fornyelse, som sikrer, at DM er en dynamisk, stærk og synlig fagforening med flere medlemmer, og hvor medlemmerne oplever DM som relevant i deres arbejde og livssituation.

Jeg har personligt som mål, at medlemmerne skal opleve et stærkere fællesskab. Og det gør vi ved at åbne organisationen op i stedet for de mere lukkede politiske processer, vi ellers har haft.

DM skal ud at leve blandt medlemmerne. Vi skal vende vraggen ud med en mere organiserende arbejdsform”.

Hvad mener du med, at DM skal være mere organiserende?

“Det handler om at bringe medlemmernes viden og engagement mere i spil gennem netværk. Vi har så mange dygtige, vidende medlemmer, og deres indsigt kan, hånden på hjertet, nok komme andre medlemmer mere til gavn, end det sker nu.

Vi får den stærkeste organisation, når vi får medlemmernes viden i spil - om alt fra arbejdsmiljø til klimatiltag. Jeg er for eksempel kommet med i Dataetisk Råd, som regeringen har nedsat, og der er det helt naturligt at trække på medlemmernes viden”.

“Vi skal eksperimentere med det ukendte”, sagde du til Magisterbladet sidste år. Hvordan kan man se det i hovedbestyrelsens oplæg til et nyt DM?

“Helt overordnet skal vores oplæg til et nyt DM ses som et grundlag for at eksperimentere med nye former for fagligt arbejde. Det er ikke et strategipapir, der skal lamineres og læses fast. Det skal udvikles løbende på den måde, der giver bedst mening for medlemmerne.

Og så skal vi turde kigge kritisk på os selv. DM har faktisk en hovedbestyrelse, som siger: Det gavner ikke diskussionerne, at hovedbestyrelsen er så stor. Den foreslår at skære ned på sig selv fra 23 medlemmer til 15. Det synes jeg er modigt og måske lidt overraskende”.

I nævner fire mål i oplægget til kongressen, blandt andet at flere medlemmer skal finde DM relevant, og at flere akademikere skal vælge DM som fagforening. Har I sat konkrete tal på de mål?

“Nej, det har vi ikke gjort endnu. Men vi skal holde hinanden op på, at vi skal have skabt konkrete resultater på de her områder”.

Der er i de senere år blevet ansat en del nye medarbejdere i DM's sekretariat med titler som netværkskonsulent,

Foto: Jacob Nielsen

brandmanager og dialogmanager. Er det en del af processen med at skabe et nyt DM?

“Ja, der er brug for mange fagligheder, når vi skal hjælpe medlemmerne. Hvis vi skal have en toptunet organisation, også digitalt, så kræver det, at vi får nye kompetencer ind. Vi har gang i en stor udviklingsproces, og jeg håber meget, at medlemmerne om tre år kan sige: Hold da kæft, der er virkelig sket noget her”.

I lægger op til en ny politisk struktur, hvor man fremover er medlem af DM som samlet forening frem for en sektor som fx DM Offentlig. Hvorfor er det vigtigt at ændre?

“Det enkelte medlem tænker næppe meget på, hvilken sektor man er i, men snarere om DM kan hjælpe en. Mange skifter job og branche flere gange i løbet af arbejdslivet, og så er det besværligt at skifte sektor hver gang. Det er et forsøg på at geare organisationen, så den retter sig efter medlemmernes arbejdsliv”. ■

Nye stemmeregler skal give flere kampvalg

Kun hvert 17. medlem stemte til det seneste politiske valg i DM. Den sløje valgdeltagelse får hovedbestyrelsen til at foreslå nye valgmodeller, som er til afstemning på DM's kongres den 25.-26. maj.

Kan en fagforening troværdigt sige, at den engagerer og repræsenterer alle sine medlemmer, hvis kun hvert 17. medlem gider stemme til de politiske valg?

Spørgsmålet melder sig efter sidste års valg til DM's hovedbestyrelse, sektorbestyrelser og landsklubber. Her var den samlede stemmeprocent på blot 6 procent. Det er halvt så mange som i 2015, hvor 11,6 procent afgav stemme.

De lave stemmeprocenter har fået hovedbestyrelsen til at foreslå en ændring af valgsystemet, der giver medlemmerne mere indflydelse og gør det lettere at engagere sig politisk. Hovedtanken er, at man fremover kan stemme på alle kandidater og ikke kun kandidater fra ens egen sektor, siger formand Camilla Gregersen.

"I 2015 strammede det daværende repræsentantskab reglerne for, hvem man kunne stemme på, og det er nu det, vi igen vil ophæve. Det er simpelthen kontraproduktivt. Vi i hovedbestyrelsen ønsker et levende medlemsdemokrati, hvor alle har lyst til at være med og gøre deres indflydelse gældende, og det skal valgformen understøtte", siger Camilla Gregersen.

DM har ambition om at være en engagerende, organiserende fagforening. Hvordan hænger det sammen med en stemmeprocent på 6?

"Den historisk lave stemmeprocent skyldtes netop stramningen

i 2015, hvorefter man kun kunne stemme indenfor et begrænset område. Indenfor flere områder var der kun én liste, og der var fredsvalg på flere områder og derfor en valgprocent på nul. Så dette meget stramme system var en fejl - og det håber jeg bliver lavet om", siger Camilla Gregersen.

Mere frihed i ny model

Hovedbestyrelsen lægger to modeller for nye valgsystemer frem for kongressen den 26. maj. Modellerne er grundlæggende ens, på den måde at de vil gøre det muligt for medlemmer at stemme frit på kandidater fra alle sektorer. Se de nærmere detaljer i faktaboksen på næste side.

I dag er reglerne sådan, at privatansatte medlemmer kun kan

stemme på privatansatte, offentligt ansatte på offentligt ansatte og så videre. Det passer dårligt med den måde, medlemmerne opfatter sig selv på, mener Janne Gleeurup, der sidder i hovedbestyrelsen.

"For det første er der mange medlemmer, som ikke skænker det en tanke, hvilken sektor de hører under. For dem er de bare medlem af DM. For det andet har vi et dynamisk arbejdsmarked, hvor man ofte skifter mellem job og også sektorer. Derfor er det oplagt at tænke over, hvordan vi skaber en helhed for medlemmerne på tværs af arbejdsmarkedet", siger Janne Gleeurup.

Hun håber, at et frit valg mellem alle kandidater vil give en bedre politisk debat og skærpet konkurrence mellem de opstillede.

"Det øger kravet til kandidater om at ulejlige sig med at oplyse om, hvad man vil, og hvad man vil præstere. Og det øger potentialet for kampvalg, hvis kandidaturet faktisk skal på prøve. Det er en vigtig demokratisk kvalitet", siger Janne Gleeurup.

"Det sætter også større fokus på, at kandidaterne tager et politisk ansvar for, hvor DM skal hen som samlet organisation. Man kan ikke bare tillade sig at fokusere på sine egne kæpheste. Som offentligt ansat kandidat skal man også kere sig om, hvad der sker i den private sektor - og omvendt".

Studerende skal stemme for sig selv

Valgdeltagelsen var sidste år særligt lav blandt de studerende, hvor blot 1,5 procent afgav en stemme.

**"Der var ikke kampvalg. Der var præcis det antal opstillede, vi skulle bruge".
Ronja Ravnskov,
forkvinde for
DM Studerende**

Foto: Hans Smidergaard

“Selvfølgelig er det vigtigt, at vi har valg, der er repræsentative for medlemmernes ønsker”.

**DM-formand
Camilla Gregersen**

HOVEDBESTYRELSENS FORSLAG TIL NYE VALGREGLER

Hovedbestyrelsen foreslår, at DM's medlemmer fremover kan stemme på lige den kandidat, de ønsker. Valglisten behøver derfor ikke at følge en bestemt sektor, men kan også knytte sig til brancher, politiske eller faglige temaer, geografi eller andet, der ligger inden for DM's formål. I dag kan medlemmer alene stemme på en kandidat eller liste fra den sektor, de selv er medlem af.

De studerende skal dog efter eget ønske holde separate valg om to pladser i hovedbestyrelsen. Derudover skal pensionister have stemmeret.

Hovedbestyrelsen skal skæres ned fra 23 medlemmer til 15, der til gengæld skal mødes oftere. Fordi én plads skal være sikret DM's formand, og to pladser er reserveret til de studerendes eget valg, vil der være 12 pladser, der skal stemmes om. Ledersektionen er desuden garanteret og begrænset til én plads i hovedbestyrelsen uanset stemmefordeling.

Hovedbestyrelsen har derudover fremlagt to forskellige valgmodeller. Et flertal i hovedbestyrelsen foretrækker model 2, mens et mindretal foretrækker model 1. Kongressen kan naturligvis også vælge at forkaste begge modeller og fortsætte som nu.

I model 1 bliver sæderne i hovedbestyrelsen fordelt udelukkende efter stemmeprocent – ud over de pladser, der er reserveret til formanden, de studerende og lederne.

I model 2 bliver yderligere fem af hovedbestyrelsens pladser reserveret til fem forskellige sektorer. De resterende seks pladser er der frit valg om præcis som i model 1.

Ronja Ravnskov, der har været forkvinde for DM Studerende siden august og er medlem af hovedbestyrelsen, har brugt meget tid på at undersøge årsagerne til den lave stemmeprocent, forklarer hun.

“For det første var der ikke kampvalg. Der var præcis det antal opstillede, vi skulle bruge. Det lægger selvfølgelig en dæmper på gejsten til at promovere valget, og samtidig er der i virkeligheden ikke så meget at stemme om for medlemmerne”, siger Ronja Ravnskov.

“En anden forklaring er, at vi netop havde haft formandsvalg i august, og derfor har det måske virket mærkeligt at skulle stemme igen et par måneder senere og endda samtidig med univalget. Der kan godt have været en træthed inde over, tænker jeg”.

“Det øger potentialet for kampvalg, hvis kandidatret faktisk skal på prøve.

Det er en vigtig demokratisk kvalitet”.
**HB-medlem
Janne Gleeurup**

Hovedbestyrelsen lægger op til, at de studerende fremover skal holde et separat valg om to faste pladser i hovedbestyrelsen. Det glæder Ronja Ravnskov.

“Det vil betyde, at vi kan styre processen mere selv - og måske komprimere forløbet, så det ikke kører over mange måneder og på tværs af semestre. Vi får den kontrol, der gør, at vi bedre kan engagere de studerende”, siger hun. ■

LITTERATUR

**50 VÆRKER
- HØJDEPUNKTER I
VERDENSLITTERATUREN**

Jakob Ladegaard, Dan Ringgaard og Mads Rosendahl Thomsen (red.)
Aarhus Universitetsforlag, 2018,
346 sider, 349,95 kr.

“50 værker - Højdepunkter i verdenslitteraturen” introducerer til de uomgængelige klassikere, til de populære læserfavoritter og de mere ukendte mesterværker, der har formet verdens litteraturhistorie. Fra det 4.000 år gamle Gilgamesh og persisk lyrik til Shakespeare, japanske haiku og en ny grafisk roman. Fra Homer til Don Quijote, H.C. Andersen og Harry Potter. Bogens bidragydere er danske eksperter, der i korte kapitler skriver engageret og formidlende om deres yndlingsværker fra verdenslitteraturen og i ord og mange billeder fortæller, hvorfor og hvad der er så fascinerende og vedkommende ved litteraturen. Bogens 50 kapitler er samtidig personlige invitationer; de er breve fra én læser til en anden med opfordringen om at læse netop dette højdepunkt. For en litterær klassiker ændrer ikke kun litteraturhistorien. Den ændrer også læseren. Og en klassiker skal man ikke læse af pligt. Man skal læse den, fordi den kan give sjældne oplevelser, udfordre vanetænkning og formulere almenmenneskelige konflikter, så vi - måske - ser os selv og vores verden på ny.

Se flere bøger på
magisterbladet.dk.

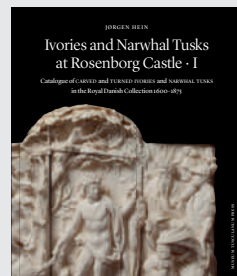
HISTORIE

**Mare Nostrum
- Romerne og Middelhavet**

Tønnes Bekker-Nielsen
Syddansk Universitetsforlag,
2018, 240 sider, 238 kr.

Romerrigets historie er også historien om Middelhavet. Havet bandt rigets provinser sammen, og uden havets ressourcer og forsyninger ad søvejen fra rigets fjerne provinser kunne en storby som Rom ikke overleve. Middelhavet var for romerne på en gang dragende og truende: en vej til magt, ære og velstand, men også et farligt hav, hvor druknedøden altid lurede, og store formuer på et øjeblik kunne forsvinde i dybet. Denne bog, den første af sin art på dansk, følger Middelhavets rolle i romernes liv gennem 800 år, fra de tidligste krigsfartøjer til verdens første tankskibe, fra saltudvinning til skibsbygning, fra flådepolitik til fiskeopdræt.

KUNST

Ivories and Narwhal Tusks at Rosenborg Castle - Catalogue of Carved and Turned Ivories and Narwhal Tusks in the Royal Danish Collection 1600-1875

Jørgen Hein
Museum Tusulanums Forlag,
2018, 752 sider, 1.100 kr.

This extraordinary catalogue presents five hundred items from one of the world's largest and finest collections of objects made from ivory and narwhal tusk, The Royal Danish Collection at Rosenborg Castle in Copenhagen. In this

stunning two-volume catalogue, author Jørgen Hein presents an impressive array of carved and turned works from Scandinavia and beyond. With more than seven hundred high-quality photographs, a lucid narrative and clear organization, Hein showcases the many artistic artefacts that with great skill were worked out of ivory and narwhal tusk in a crucial period of European history.

IDÉHISTORIE

Global idéhistorie

Mikkel Thorup og Casper Andersen (red.)
Baggrund, 2018, 219 sider,
200 kr.

Global idéhistorie er studiet af de måder, hvorpå tekster, idéer, aktører og begreber cirkulerer på tværs af grænser, trosretninger, oceaner og tidsaldre. Bogen indeholder en introduktion til begrebet og 15 bidrag, der spænder vidt og bredt i metodiske tilgange og geografiske kontekster.

MUSIKHISTORIE

August Enna

Steen Chr. Steensen
Multivers, 2018, 144 sider,
158 kr.

August Enna var på sin tid den måske mest spillede danske komponist i udlandet. Berømt for operaer som “Heksen”, “Kleopatra” og “Aucassin og Nicolette”. Dette forhold står i skærende kontrast til den behandling, hans musik fik i hjemlandet. Især efter sin død, hvor Enna mere eller mindre gik i glemmebogen. Bogen fortæller om Ennas liv og værk, og den vil være bundet sammen af tråde, der handler om hans brogede liv, mangefacetterede personlighed, musikalske inspirationer fra Verdi og Wagner til Puccini og Richard Strauss med stilet skift mellem originalitet og epigoneri. I Danmark

blev Enna kendt for operaen “Den lille pige med svovlstikkerne”, og måske kunne Ennas liv minde om et omvendt H.C. Andersen-eventyr: en smuk svane, der folder sig ud og ender som en grim ælling i dansk musiklivs andegård. Bogen er første bind i serien “Danske komponister”.

PÆDAGOGIK

Seksualitet, skole og samfund - Kritiske perspektiver på seksualundervisning

Line Anne Roien, Venka Simovska og Christian Graugaard (red.)
Hans Reitzels Forlag, 2018,
380 sider, 375 kr.

Seksualundervisning har været obligatorisk i den danske folkeskole siden 1970, men selv i en seksualiseret tidsalder er emnet pædagogisk og akademisk forsømt.

“Seksualitet, skole og samfund” sætter fokus på seksualundervisningens muligheder og udfordringer, ligesom dens potentialer for kritisk dannelse, social retfærdighed, trivsel, mangfoldighed, inklusion og demokrati undersøges nærmere. Både set fra det enkelte klasseværelse og fra skolen som læringsmiljø, arbejdsplads og samfundsinstitution.

Bogen er en invitation til faglig oprustning blandt alle skolens fagfolk, ligesom dens kapitler vil være brugbare for bl.a. lærer- og pædagogstuderende og for forskere med interesse for skolebaseret forebyggelse og sundhedsfremme.

Stop 2 % besparelserne på uddannelse - ellers bliver der skåret 20 mia. kr. på uddannelse frem til 2022.

På de videregående uddannelser svarer det fx til 3449 færre undervisere.

Investér i de unge og landets fremtid: Investér i uddannelse.

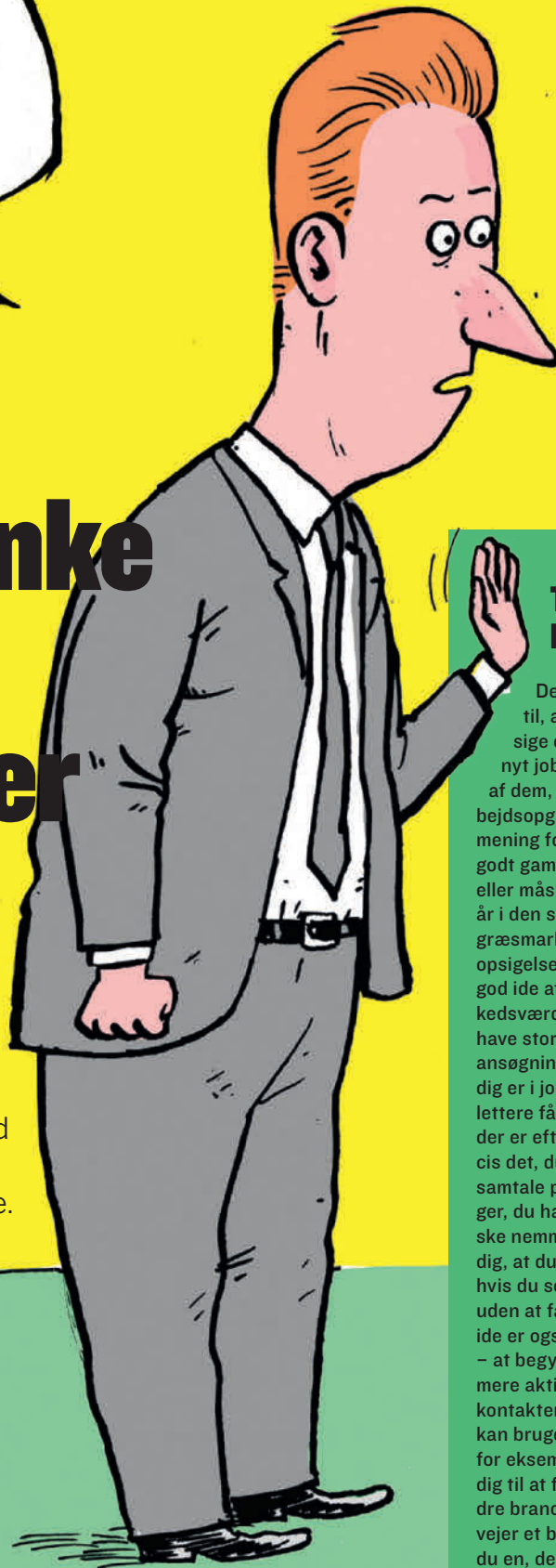
Læs mere og sæt viden bag dit kryds www.dm.dk/valg19

6 gode råd

Det her skal du tænke over, hvis du overvejer at sige op

Går du og overvejer at sige op, selvom du ikke har et nyt job på hånden? Så er du én blandt mange for tiden. Her får du derfor seks råd til, hvad du skal tænke over, inden du beslutter dig for, om du skal aflevere din opsigelse.

TJEEK DIN MARKEDSVÆRDI

Der kan være mange grunde til, at du går og overvejer at sige op, selvom du ikke har et nyt job i ærmet. Måske er du en af dem, der oplever, at dine arbejdsopgaver ikke længere giver mening for dig, måske er du rigtig godt gammeldags træt af din chef, eller måske trænger du efter flere år i den samme virksomhed til nye græsmarker. Inden du afleverer din opsigelse til din chef, er det dog en god ide at finde ud af, hvad din markedsværdi er. Det betyder, at du vil have stor gavn af at sende et par ansøgninger af sted, mens du stadig er i job – på den måde kan du lettere få en fornemmelse af, om der er efterspørgsel efter lige præcis det, du kan. Kommer du til job-samtale på tre ud af fem ansøgninger, du har sendt af sted, er det måske nemmere for dig at forestille dig, at du kan få et job igen, end hvis du sender ansøgninger af sted uden at få respons. En anden god ide er også – mens du stadig er i job – at begynde at bruge dit netværk mere aktivt. Skab overblik over dine kontakter, og find ud af, hvad du kan bruge dit netværk til. Kender du for eksempel en, der kan inspirere dig til at finde nye jobåbninger i andre brancher, hvis du går og overvejer et brancheskift? Eller kender du en, der har overblik over, hvilke virksomheder der kunne overveje at rekruttere lige netop en med dine kompetencer?

DU ER EN FRI FUGL - DØREN ER DÉR! ...

2

FIND TID TIL AT SØGE JOB, MENS DU ER I JOB

Måske er du en af dem, der synes, det er svært at finde tid til at søge job, mens du er i job? Og måske tror du, at det vil blive lettere at søge andre stillinger, hvis du siger dit nuværende job op? Tænkter du sådan, kan det i første omgang være smart at finde ud af, hvordan du kan få tid til at sende et par ansøgninger af sted, selvom du har et arbejde. Kan du finde halvanden time søndag formiddag, mens dit barn sover middagslur? Kan du droppe Netflix, tid på din telefon eller lade vaskebunke vokse og krogene støve til, mens du prioriterer at bruge tid på at opdatere dit cv og finde jobannoncer? På den måde giver du dig selv mulighed for at få en fornemmelse af, hvordan det er at være jobsøgende – og det kan være med til at give dig et mere realistisk billede af, hvor let eller svært det er at få et nyt job.

3

FIKS DINE PROBLEMER

Går du og overvejer at sige op, fordi du er utilfreds med dine arbejdsopgaver, eller fordi du føler, at du, dengang du søgte stillingen, blev stillet noget i udsigt, som ikke er blevet indfriet, skal du selvfølgelig se, om du kan løse problemerne, inden du siger op. Hvis du er der, hvor du overvejer at sige op uden at have et andet job på hånden, har du måske alligevel ikke så meget at miste ved at tage et møde med din chef. Brug muligheden til at diskutere, om det er muligt at få løst de problemer, der er grunden til, at du vil sige op. Savner du for eksempel andre arbejdsopgaver, så spørg ind til mulighederne. Husk, at du ikke tager samtalen for at true med at sige op, men for at finde ud af, om du kan finde ny mening i dit nuværende job.

4

FÅ OVERBLIK OVER DIN ØKONOMI

Uanset hvad dine jeg vil sige op- overvejelser bunder i, så er det vigtigt, at du sætter dig ned og tjekker op på din økonomi. Det kan måske lyde banalt, men der er faktisk mange, der glemmer at regne på, hvad en opsigelse vil betyde for tallet på kontoen. Derfor skal du starte med at finde ud af, om du har råd til at sige op. Hvad det vil betyde for din økonomi, at du vil gå fra at være lønmodtager til at være dagpengemodtager, og hvad det vil betyde for dig, at du vil få karantæne i dagpengesystemet, fordi du selv har sagt op. Det kan også være nyttigt at få overblik over, hvor lang tid du kan klare dig på dagpenge, inden der skal flere penge i kassen – så du ved, hvor lang tid du har til at finde et nyt job.

6

UNDERSØG DINE MULIGHEDER FOR EN FRATRÆDELSESORDNING

Hvis du er der, hvor du mere eller mindre er kommet frem til, at du vil sige op, selvom du ikke har et nyt job på hånden, så kan det være en god ide at nærlæse din nuværende kontrakt. Er der konkurrenceklausuler, som du lykkeligt har glemt, men som gør, at du for eksempel ikke har mulighed for at søge job i en konkurrerende virksomhed? Eller er der andre forhindringer i forhold til din kommende jobsøgning? Derudover er det også en god ide, at du sætter dig ned og undersøger dine muligheder for en fratrædelsesordning. Måske har du et fint forhold til din chef, og måske kan hun godt forstå dine grunde til at sige op – hvis det for eksempel drejer sig om, at virksomheden ikke har kunnet holde, hvad den lovede, dengang du sagde ja til stillingen.

6 gode råd

Det her skal du tænke over, hvis du overvejer at sige op

5

FORETAG ET REALITETSTJEK

Når du har fået styr på din økonomi og fundet ud af, hvad det vil betyde for din pengepung, at du vil sige op, uden at du står med udsigten til en ny kontrakt, skal du foretage et realitetstjek. Hvis du er ligesom de fleste, vil du sikkert, de første 14 dage efter at du har sagt op, føle dig helt høj over, at du turde tage skridtet. Men hvordan vil du have det, hvis du efter et halvt år endnu ikke er kommet i nærheden af et nyt job? Og hvordan vil du have det, når du har været på dagpenge i et år? Overvej med dig selv, hvor stor en del af din identitet der er bundet op på dit job. Vil det være let for dig at erstatte din nuværende titel med titlen som jobsøgende, eller tror du i virkeligheden, at du vil have det bedst med at slå koldt vand i blodet, blive i dit nuværende job, søge nye job og vente med at sige op, til du har fået en anden stilling? Med andre ord: Opstil forskellige scenarier for, hvordan din tid på dagpenge vil komme til at se ud, og mærk efter, om du er klar til det.

Kilde: Cecilie Burkal Cohrt, konsulent i Dansk Magisterforening, og Anne Møllerup, virksomhedsrådgiver og erhvervscoach

TRE ÅR MED BESPARELSER:

Hundredvis af forskere er forsvundet fra universiteterne

Siden 2015 har landets universiteter mistet 503 forskere og undervisere, viser en opgørelse. Det er ikke kun regeringens ansvar, siger uddannelsesminister Tommy Ahlers (V).

503 FULDTIDSANSATTE forskere og undervisere er forsvundet fra universiteterne fra 2015 til 2018, viser en gennemgang af universiteternes regnskaber for 2018.

I 2015 var der på universiteterne 19.537 fuldtidsansatte forskere og undervisere. Årsrapporterne fra de otte universiteter viser, at antallet i 2018 var faldet til 19.035.

Ifølge Danske Universiteter bærer regeringens omprioriteringsbidrag en stor del af ansvaret for udviklingen, der ikke medtager de aktuelle fyringsrunder på flere universiteter.

“Jeg må ærligt sige, at jeg ikke er overrasket over, at der har været en reduktion på 503 årsværk,

mens besparelserne har stået på”, siger Danske Universiteters direktør, Jesper Langergaard.

Oven i de 503 fuldtidsstillinger skal Det Humanistiske Fakultet på Københavns Universitet skære 31 mio. kr. i lønudgifter i år, og på Aalborg Universitet har besparelser for 67 mio. kr. resulteret i, at 107 stillinger er nedlagt. På Syddansk Universitet er det endnu uvist, hvad Det Samfundsvidenskabelige Fakultet vil stille op med et sparekrav på 42 mio. kr.

Men ifølge undervisningsminister Tommy Ahlers (V) er det lidt for nemt at give finanslovbesparelserne ansvaret for stillingsnedlæggelserne.

“De studerende har mindre kontakt med underviserne og får også mindre feedback”.

Ronja Ravnskov, forkvinde for DM Studerende

“Omprioriteringsbidraget har kørt i en årrække nu, og det kan institutionerne mærke”, siger ministeren, men han peger samtidig på, at halvdelen af universiteterne i opgørelsen “faktisk har ansat flere videnskabelige medarbejdere fra 2015 til 2018”.

“Når man alene ser på statens tilskud til universiteterne, blandt andet tilskuddet til uddannelse, var tilskuddet omtrent det samme i 2018, som det var i 2015. Og om de enkelte universiteter bruger pengene på at ansætte videnskabeligt personale eller på fx udstyr eller bygninger, er op til universiteterne selv”, siger Tommy Ahlers.

Uddannelsesministeren peger samtidig på, regeringen har besluttet, at omprioriteringsbidra-

get “bliver på området fra udgangen af 2021”.

Men ifølge Jesper Langergaard mindsker det ikke usikkerheden de kommende år. Fx har regeringen ikke besluttet, hvad der skal ske med den såkaldte takstforhøjelse til samfundsvidenskab og humaniora.

“Lige nu står forhøjelsen til ikke at blive videreført. Det vil i givet fald betyde yderligere besparelser på fag som fx jura og økonomi”, siger Jesper Langergaard.

“Vi gør alt for at bevare den høje kvalitet i vores uddannelser. Men det er selvfølgelig svært at undgå negative konsekvenser, når så mange VIP-årsværk er forsvundet”, siger han.

Ronja Ravnskov, forkvinde for studerende i Dansk Magisterforening, er ikke i tvivl om, at de færre forskere og undervisere er gået ud over kvaliteten af uddannelserne. Hun peger på, at antallet af studerende ikke er faldet tilsvarende.

“Når der forsvinder så mange, kan det ikke undgå at gå ud over kvaliteten. De studerende har mindre kontakt med underviserne og får også mindre feedback. Tilsvarende bliver undervisning overtaget af studerende, og selvom de er dygtige, er deres undervisning ikke forskningsbaseret”, siger hun. ■

Færre ansatte til forskning og undervisning

503 fuldtidsstillinger er forsvundet fra universiteterne fra 2015 til 2018

	2018	2015	Udvikling i %
ITU	200	179	12
SDU	2.182	2.325	-6.2
CBS	823	890	-7.5
AAU	2.154	2.001	7.6*
RUC	542	635	-14.6
KU	5.318	5.831	-8.8
DTU	3.430	3.312	3.6
AU	4.386	4.365	0.5
I alt	19.035	19.538	-2.6

Kilde: Magisterbladet og universiteternes årsrapporter for 2018 og 2016. *1 februar 2019 nedlagde AAU 107 stillinger.

Når kultur heler

“Kunst og kulturelle fællesskaber kan hjælpe syge mennesker videre som et effektivt supplement til medicinsk behandling. Det ser vi fx i kor for lungesyge. KOL-syge bliver ofte socialt isolerede, men når de synger i korene, træner de lungerne, og så får de ovenikøbet et fællesskab, der i sig selv kan give større sundhed. Et lungekor er en investering, der kan betale sig.

Jeg kommer fra teaterbranchen, så jeg har skullet lære om sundhedsområdet. Sundhedsprofessionelle bryder ikke nødvendigvis ud i jubelsang, når en musiker fortæller, at musikken kan flytte bjerge for en deprimeret. Der er krav til evidens og kvalitetssikring. Jeg er mægler og tolk mellem kulturprofessionelle og sundhedsprofessionelle.

Kultur kan meget mere, end vi bruger det til, og verden er i forandring - fx med unge, der knækker mentalt, og flere ældre, der også har ret til et kulturliv. Vi står foran et paradigmeskift i måden, vi som samfund opfatter og understøtter kulturlivet på”. ■

Mikkel Ottow er uddannet dramaturg og er ansat som kulturkonsulent i Region Midtjylland. Han hjælper bl.a. det midtjyske kulturliv med at udvikle tilbud, der er særligt rettet mod udsatte borgere, fx kor for lungesyge, læsegrupper for psykisk sårbare og dansehold for parkinsonsyge.

Sofie kæmper for at beskytte vores evne til at få børn

Hvor farlige er hormonforstyrrende stoffer? Det har seniorforsker Sofie Christiansen arbejdet på at afdække. Her fortæller hun om sin vej fra regnormefascineret barn til internationalt anerkendt forsker, som bidrager til den aktuelle Tænk-kampagne om sprøjtemidler.

Der bliver lyttet i det store mødelokale i Paris, når Sofie Christiansen tager ordet på det årlige møde i OECD's Test Guidelines Programme (TGP).

I TGP drejer arbejdet sig om at udvikle og opdatere internationalt anerkendte standardtestmetoder til at vurdere sikkerheden af kemikalier. Sofie Christiansen er nationalt udpeget koordinator i TGP. Hun er også seniorforsker ved DTU Fødevarerinstitutionen og har i løbet af de seneste 10 år sammen med andre forskere og ansatte i Miljøstyrelsen bragt Danmark frem til en indflydelsesrig position, når kemikaliers farlighed diskuteres.

I 2018 stod Sofie Christiansen i spidsen for et arbejde, der førte til skrappe krav i OECD's testguide-line 414, så testene giver mere viden om mulige hormonforstyrrende effekter. I praksis handler det om, at industrien nu skal måle afstanden

mellem anus og kønsorganer på roter, der er udsat for kemiske stoffer. Industrien skal foretage lave grundigere undersøgelser af misdannelser af kønsdele hos fostre og måle nogle af mødrenes hormoner. Målinger-

ne fortæller, hvor skadelige kemikalierne er for dyrenes reproduktion, og den viden indgår, når myndighederne sætter grænseværdier for, hvor meget du og jeg kan tåle uden at ødelægge evnen til at få sunde børn.

BIDRAGER TIL TÆNK-KAMPAGNE OM SPRØJTEMIDLER

Forbrugerrådet Tænk kører i foråret 2019 kampagne for at begrænse sprøjtemidler i frugt og grønt. Det sker blandt andet på baggrund af et notat fra Sofie Christiansen (se artikel). Dansk frugt og grønt fra konventionelt landbrug indeholder ikke så ofte rester af sprøjtemidler som udenlandske varer. Men forbrugerrådet Tænk mener, at det skal være lettere at vælge frugt og grønt uden sprøjtemidler. Det skal detailhandlen være med til at bane vejen for, og politikerne skal stramme lovgivningen, så den tager højde for, at vi i hverdagen udsættes for kemikalier fra flere sider.

Se mere på taenk.dk/sproejtemidler.

Heldig at møde de rigtige

“Jeg har et dejligt arbejde, og det er skønt, når min forskning kan bruges til noget. Men i forhold til det med at være forsker og rådgive myndigheder som karrierevej, så er det ikke noget, jeg har valgt. Det er noget, der er kommet mere eller mindre tilfældigt”, siger Sofie Christiansen.

“Jeg har ikke været nogen 13-talspige, som det hed, dengang jeg læste. Jeg har forfulgt mine interesser for biologi og teatervidenskab, som jeg har bifag i, og så har jeg været heldig at møde de rigtige mennesker på min vej”.

Interessen for livet og naturen var der, allerede da Sofie Christiansen

som fireårig fyldte lommerne med regnorme og studerede mariehøns i haven. Siden blev hun præget af sin far, der plukkede urter til kryddersnaps på heden nær Skagen, af en god biologilærer i gymnasiet og af sin mor, der arbejdede som industri-laborant og gjorde sig overvejelser om, hvorvidt arbejdet mon skadede gravide. Som 15-årig mærkede hun selv en dag hos frisøren, hvor stærke stoffer der havde fundet vej til almindelige menneskers hverdag.

“Det var på den tid, da man skulle permanentes. Jeg kom til at læne nakken op ad frisørens fad, og noget permanentvæske ætsede sig fra curleren ind og lavede et sår i min nakke. Det blev en anstødssten til min interesse for toksikologi. For hvorfor skulle frisøren dog arbejde med så giftige stoffer?” husker Sofie Christiansen.

Unytig aktivitet viste sig nyttig

Biologistudiet kunne hendes mor godt bakke op om, men fyldte alt det studenterrevy ikke lidt rigeligt? kunne hun samtidig antyde. For revyen på biologistudiet medførte mange sjove timer i Sofie Christiansens tid på Københavns Universitet, og lige nøjagtig den “unyttige” aktivitet skulle blive udslagsgivende for karrieren.

“Jeg spillede revy sammen med én, der skrev speciale hos Ulla Hass, og hun sagde en dag, at der måske var et speciale til mig der. Derfor ringede jeg til Ulla, som faktisk havde en specialeplads”, fortæller Sofie Christiansen.

Allerede i 1999 var Ulla Hass en internationalt førende forsker inden for reproduktionstoksicitet i forbindelse med kemikalier på Arbejds-miljøinstituttet. Hun og Sofie Christiansen kom til at arbejde tæt sammen efter specialet - og gør det stadig, nu da Ulla Hass er professor emerita på DTU Fødevarerinstitutionen.

“Min ph.d. blev “hypet” i pressen, og vores forskning var med til at få myndighederne til at indse, at risikovurdering for ét stof ad gangen reelt undervurderer risikoen”.

Sofie Christiansen, seniorforsker

Sammen har de for nylig for Forbrugerrådet Tænk udarbejdet et notat om pesticider. Det konkluderer, at mange pesticider ikke er undersøgt tilstrækkeligt i forhold til hormonforstyrrende effekter, fordi de nødvendige testmetoder først er blevet opdateret de seneste år.

“Samtidig tager myndighederne ikke i tilstrækkelig grad højde for kombinationseffekter, når de foretager risikovurderinger. De ser isoleret på, hvad vi bliver udsat for af pesticider i fødevarerne på det danske marked, men de bør også inddrage andre kemikalier for at få et retvisende billede af risikoen. Hvilke andre pesticider eller kemikalier - som for eksempel plastblødgørere - bliver vi samtidig udsat for?” siger Sofie Christiansen.

Fra starten af 00'erne blev Ulla Hass en afgørende faktor for den unge biologs succesfulde rejse ind i toksikologien. Professorens vejleder på ph.d.en, der blev læst med

Sofie Christiansen forsker i kemikaliers effekt på forplantning. Forsøgene udføres på rotter.

interesse i Danmark og udland, fordi den påviste en såkaldt cocktaileffekt af kemikaliers påvirkning af fertilitet. De hormonforstyrrende stoffer gør mere skade, når der er flere af dem på én gang, end når de undersøges enkeltvis.

Slap for hanekamp

“Vi påviste alvorlige effekter i form af misdannede kønsorganer på rotteafkom, der havde været udsat for en kemisk cocktail. Min ph.d. »

>>

blev "hypet" i pressen, og vores forskning var med til at få myndighederne til at indse, at risikovurdering for ét stof ad gangen reelt undervurderer risikoen", siger Sofie Christiansen.

At Ulla Hass var parat til at være mentor, blev afgørende for Sofie Christiansens arbejdsliv.

"Ulla var god til at dele viden, formidle, undervise og give opgaver og ansvar videre med en tro på, at det kunne jeg da sagtens. Andre unge forskere er mindre heldige og kommer til at arbejde i et konkurrence-miljø, hvor kollegerne ikke giver dem plads. Der er masser af forskningsinstitutioner, hvor der foregår en værre hanekamp", siger Sofie Christiansen, der føler sig privilegeret af gode forskerkolleger på kontoret og laboranter og dyreassistenter i forsøgsdyrstalden.

Hun var også heldig at være i fast job, da hun fik sine to børn. I dag er det sværere at kombinere en forskerkarriere med graviditeter og barsel, siger hun:

"Jeg har et dejligt arbejde, og det er skønt, at mit arbejde kan bruges til noget," siger Sofie Christiansen, som pt bidrager til Tænk kampagne om sprøjtemidler.

"Der er mange flere midlertidige ansættelser i dag, så det er sværere at planlægge at få børn. Jeg var mere heldig med timingen af min karriere". ■

magisterbladet

Få alle numre af
Magisterbladet gratis
som studerende

Skriv til magisterbladet på srj@dm.dk

Gymnasierne ender med at skulle betale for ECTS-fejl

Undervisningsministeriet siger nu, at de enkelte gymnasier selv skal betale for undervisning til gymnasielærerne omfattet af universiteternes ECTS-fejl.

EFTER AT DET KOM FREM, at også dimittender med pædagogikum var berørt af den såkaldte ECTS-sag, er der opstået forvirring om, hvem der skal betale for, at gymnasielærerne kan komme tilbage på skolebænken.

Danske Gymnasier havde håbet, at universiteterne ville finde en løsning, på samme måde som de har gjort for dimittenderne uden pædagogikum, men det kommer ikke til at ske.

Undervisningsministeriet samt Uddannelses- og Forskningsministeriet oplyser nu til Magisterbladet, at det vil være op til de enkelte gymnasier selv at udbyde og betale for supplerende undervisning til de berørte gymnasielærere.

“Det er det enkelte gymnasium, der finansierer sine læreres efteruddannelse, herunder også i dette tilfælde”, skriver Undervisningsministeriet i en mail til Magisterbladet.

Beslutningen vækker vrede hos Danske Gymnasier, da de tidligere var i dialog med ministeriet om en anden løsning, siger formand i Danske Gymnasier Birgitte Vedersø.

“Vi har hele tiden haft det indtryk, at det ikke skulle være gymnasiernes udgift, men derimod universiteternes, og det har uddannelses- og forskningsminister Tommy Ahlers (V) også sagt i et

ministersvar, så det kan de ikke bare ændre”.

I marts kunne Magisterbladet fortælle, at alle de berørte dimittender både med og uden pædagogikum alligevel skulle færdiggøre deres manglende fag, hvis de fortsat ville arbejde som gymnasielærere.

Undervisningsministeriet forklarede i den forbindelse, at det nu er de enkelte gymnasierrektors opgave at sikre sig, at deres ansatte får indhentet de manglende ECTS-point.

Venter på hyrdebrev

Rammerne for aftalen er endnu uklare, og hverken universiteterne eller gymnasierne ved på nuværende tidspunkt, hvordan lærerne skal studere sideløbende med deres job, forklarer Birgitte Vedersø.

“Lige nu venter vi på et hyrdebrev fra ministeriet, så vi ved, hvem det drejer sig om, og hvad der skal gøres. Der er jo stor forskel på, om ECTS-pointene kan indhentes ved en form for efteruddannelse, eller om lærerne forventes at skulle studere på fuld tid”, siger hun.

Undervisningsministeriet bekræfter over for Magisterbladet, at der er ved at blive udformet et hyrdebrev til rektorerne. De vil dog på nuværende tidspunkt ikke

“Hvis det ender således, så synes vi grundlæggende, at det er dybt utilfredsstillende og urimeligt”.

Tomas Kepler, formand for Gymnasieskolernes Lærerforening

oplyse, hvornår det udsendes.

I et fælles svar til Magisterbladet skriver Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet, at der lige nu arbejdes på en løsning i dialog med gymnasierne.

“De relevante universiteter har fået en klar opgave i forhold til at kontakte berørte dimittender uden pædagogikum og tilbyde dem at læse de manglende ECTS-point på fleksible vilkår og uden deltagerbetaling. Den opgave er universiteterne godt i gang med at løse. Det har været en vigtig prioritet at finde en løsning hurtigt for denne gruppe, som potentielt kunne stå i en vanskelig situation i forhold til at opnå fastansættelse som gymnasielærer. Derudover var det også en prioritet at

finde en hurtig løsning af hensyn til indskrevne studerende på de kandidatuddannelser, som ikke var korrekt tilrettelagt”, skriver de og fortsætter:

“For gruppen af berørte dimittender med pædagogikum har det været vurderingen, at der var behov for en anden løsning. Der arbejdes på en løsning i dialog med gymnasierne, og der er ikke på nuværende tidspunkt sat en tidsfrist for sidefagsforlængelsen”.

Uretfærdig forskelsbehandling

De nye meldinger frustrerer Gymnasieskolernes Lærerforening, eftersom der nu er to sæt regler i spil. Dem uden pædagogikum får tilrettelagt og betalt deres supplerende undervisning af universiteterne, mens dem med pædagogikum skal have deres rektor til det.

Og det er uretfærdigt, fortæller formand for Gymnasieskolernes Lærerforening Tomas Kepler.

“Hvis det ender således, så synes vi grundlæggende, at det er dybt utilfredsstillende og urimeligt. Det er den samme fejl, der er blevet begået, så hvorfor skal de to grupper undervisere behandles forskelligt? Det giver ingen mening”, siger Tomas Kepler. ■

100 virksomheder lover at ansætte bachelorer: Kun tre har overenskomst

100 private virksomheder har skrevet under på, at de vil begynde at ansætte bachelorer. Men de forpligter sig hverken på løn eller jobindhold, og kun tre af virksomhederne har en overenskomst med DM.

DET SKAL VÆRE NEMMERE for studerende på universiteterne at prøve kræfter med arbejdsmarkedet efter deres bacheloruddannelse.

Derfor har uddannelsesminister Tommy Ahlers (V) fået 100 private virksomheder til at skrive under på en hensigtserklæring om, at de vil ansætte bachelorer.

“Bachelorløftet” er en del af en større politisk aftale om et mere fleksibelt uddannelsessystem, der skal skabe større relevans og en bedre kobling til erhvervslivet i universitetsuddannelserne.

I Dansk Magisterforening understreger formand Camilla Gregersen, at virksomhederne skal tilbyde bachelorerne reelt akademisk arbejde og en ordentlig løn.

Hverken løn eller jobindhold er nævnt i aftaleteksten, og kun tre af de 100 virksomheder har indgået en overenskomst for akademikere.

“Det er afgørende, at arbejdet har akademisk karakter. De skal ikke løse HK-opgaver, men prøve deres faglighed af i akademisk udfordrende opgaver”, siger Camilla Gregersen.

“Og dernæst skal bachelorerne naturligvis aflønnes for det akademiske arbejde, de udfører. Den overvejelse regner jeg med, at de over 100 private virksomheder har gjort. Vi kommer til at følge lønudviklingen – også for at sikre, at der ikke sker løndumping”.

“Overuddannelse” giver ikke lavere løn

Bestræbelserne for at fremme udviklingen af et bachelorarbejdsmarked bakkes op af den borgerlig-liberale tænketank CEPOS. Her er holdningen, at universite-

“Vi kommer til at følge lønudviklingen – også for at sikre, at der ikke sker løndumping”.

Camilla Gregersen, formand for Dansk Magisterforening

terne i dag overuddanner en del kandidatstuderende.

“Det er rigtig fornuftigt, hvis flere studerende finder et arbejde efter bachelordelen. Nogle kan vende tilbage til studierne, og andre kan blive på arbejdsmarkedet frem for at bruge to år ekstra på universitetet, der måske ikke vil give dem mere humankapital eller medvirke til at løfte produktiviteten”, siger cheføkonom i CEPOS Mads Lundby Hansen.

Ifølge en undersøgelse fra Rockwool Fonden arbejder en hel del kandidatuddannede i job, de i princippet er overkvalificerede til. Men intet tyder på, at det har været en dårlig investering for dem at tage uddannelsen.

“Det er faktisk 50 pct. af alle med en kandidatuddannelse, der arbejder under deres uddannelsesmæssige niveau. Det kunne give en mistanke om, at vi overuddanner, men det er meget lidt, vi ta-

ber på det som samfund, da det samlede løntab kun er 1. pct. Det tyder på, at de tager viden med sig til de her job, som skaber en større produktivitet, der afspejler sig i lønnen”, siger Rockwool Fondens forskningschef, professor Jan Rose Skaksen.

Ifølge Dansk Magisterforening har nyuddannede kandidater under normale omstændigheder en indkomst, der svinger mellem 33.000 og 39.000 alt afhængig af fag og branche. Og det lønniveau kan Danish Crown, der har skrevet under på bachelorløftet, sagtens matche, oplyser HR-direktør Andreas Friis. Han forestiller sig at slagterigigantens bachelorer kan se frem til en løn, der starter ved de 29.000 kr.

“Men det er jo noget markedet vil diktere, og det afhænger vel også af den erfaring man kommer med. Jeg har ikke en frygt for, at bachelorløftet vil føre til løndumping”, siger han.

Og bachelorerne behøver heller ikke frygte, at de bliver sat til at slagte grise.

“Vi har brug for nogen, der kan sætte sig ned og analysere de mange data, vi har om produktivitet og om kunder og segmenter. Det kan vi sagtens blive endnu skarpere på, og til det behøver vi ikke kandidatuddannede”, siger Andreas Friis. ■

BACHELORLØFTET

100 danske virksomheder har skrevet under på en hensigtserklæring om at ansætte bachelorer fra universiteterne. “Bachelorløftet” følger en politisk aftale fra december 2018 om “mere fleksible universitetsuddannelser”. Aftalen betyder blandt andet:

- Bedre mulighed for at arbejde efter bacheloruddannelsen og for at vende tilbage til en kandidatuddannelse (retskravet forlænges til tre år)
- Supplerende mulighed for 1-årige akademiske overbygningsuddannelser
- Bedre mulighed for at studere på deltid (flere erhvervskandidatuddannelser).

St d u j b d i e o

Mangler du et studiejob?

Bliv studenterkonsulent for Dansk Magisterforening og Magistrenes A-kasse på KU eller AU.

Udbyg dit salgs- og servicegen, træn din formidlingsevne og hjælp dine medstuderende med at vælge den rigtige fagforening og a-kasse.

Læs mere på studerende.dm.dk/job

DANSK MAGISTERFORENING
MAGISTRENS A-KASSE

Benægtelse af menneskeskabte klimaforandringer er i dag afløst af "klimaskepsis 2.0", hvor politikere og debattører systematisk nedvurderer klimakrisen, siger professor Jens Friis Lund. Han ser det derfor som sin forpligtelse at korrigere fejlagtige og vildledende udsagn i den offentlige debat.

Hvad gør klimaforskerne, når politikerne ikke lytter?

Forskere har i årtier advaret om faren ved at ignorere de menneskeskabte klimaforandringer. Alligevel er den politiske handling til at overse. Hvad kan forskerne gøre for at sætte fart på den grønne omstilling?

Konklusionerne i den seneste rapport fra FN's klimapanel er overvældende. Hvis de menneskeskabte klimaforandringer skal bremses, kræver det en "hurtig og vidtrækkende omstilling af landbrug, industri, bygninger, transport og byer" inden år 2030. Undlader vi at handle, vil den globale temperatur fortsætte med at stige. Hundrevis af millioner af mennesker vil blive ramt og utallige dyrearter uddø, når havene stiger, stormene intensiveres, og tørken spreder sig.

Forskerne har sådan set advaret om scenariet i årtier. Alligevel er der ikke blevet taget de politiske beslutninger, der er nødvendige for at stoppe udviklingen, viser klimapanelets rapport. Så hvad skal forskerne egentlig gøre for at nå igennem til politikerne?

"I en sådan situation bliver forskeres forpligtelse til videnformidling mere intensiv. Vi har en opgave i at sætte vores viden i spil, som går ud over blot at informere bredt. Det er ikke nok at gøre det, vi altid har gjort", siger adjunkt Stefan Gaarsmand Jacobsen, der ved Roskilde Universitet forsker i global historie med speciale i klima.

Han ser et stort potentiale i at samle forskere og akademikere, som med fælles front kan presse det politiske system til en grøn omstilling af samfundet. Selv er han ved at starte et nyt klimanetværk op for magistre, og han administrerer Facebookgruppen Forskernes Klimanetværk, der skal samle skandinaviske forskere for at stå stærkere i den offentlige debat.

"Man har i årevis fra politisk side kunnet ignorere de blinkende advarselsslamper ved at sige, at der manglede data og forskning, før vi som samfund afgørende kunne handle. Derfor er der så stor kraft i kollektivt at sætte foden ned og sige: Nej, der er faktisk konsensus om det her. Klimaforandringernes årsag og konsekvenser er faktum, og det samme gælder grundlæggende kravene til løsningen", siger Stefan Gaarsmand Jacobsen.

"Når vi som videnskabeligt miljø viser determination og enighed på klimaområdet, er vi med til at skabe et grundlag for, at andre og mere magtfulde aktører - for eksempel fagbevægelsen - kan gå stærkere ind i sagen", siger han.

Det handler ikke blot om, at grupper har større slagkraft end individer. Det skaber også en mere nuanceret forståelse af problemer og

løsninger, hvis man samler forskere og fagfolk med forskellig baggrund, mener han.

Tal ikke kun til vælgerne

Men forskere bør holde sig fra at blive aktivister, lyder det fra Jens Hesselbjerg Christensen, der er professor på Niels Bohr Institutet og har bidraget til den seneste rapport fra FN's klimapanel, IPCC.

"Det hjælper ikke at råbe højt. Saglig viden har det med ikke at blive taget alvorligt, hvis det bliver for skingert. I både nyhedsmedier og sociale medier bliver tingene hurtigt kørt op til dommedagssnak og konspirationsteorier. Man kommer ikke langt, hvis man kun taler til vælgerne", siger han.

Forskere bør i stedet opsøge de steder og platforme, hvor der er direkte adgang til beslutningstagerne, mener Jens Hesselbjerg Christensen. Det kan for eksempel være ved at

»

"Tommelfingerreglen er, at du kun skal bruge medierne, hvis du ikke har andre muligheder for at tale din sag".

Benny Damsgaard, leder af public affairs i Geelmuyden Kiese

sidde med i udvalg eller kommissioner eller få bragt sine argumenter videre af en seriøs tænketank. Det kan føles som en langsommelig proces, men det er den, der virker bedst, mener han.

“Jeg har mange fagkolleger i FN og EU, der er frustrerede over, at situationens alvor stadig ikke er feset ind hos politikerne. Men det er feset ind. Problemet er bare, at der ikke er noget quickfix. Opgaven er enorm, kompleks og global - og derfor går det meget langsomt, når det skal gennem de politiske systemer. Som forskere må vi væbne os med den tålmodighed, ingen af os har”, siger Jens Hesselbjerg Christensen.

Spørger man lobbyisterne, vil de anbefale samme tilgang, siger Benny Damsgaard. Han leder afdelingen for public affairs hos kommunikationsbureauet Geelmuyden Kiese, der med egne ord specialiserer sig i at “flytte magt for vores kunder”.

“Den diskrete interessevaretagelse, der knytter sig til høringer, lovarbejde og politiske forhandlinger, er som regel den mest effektive. Det er her, politikerne kan tillade sig at blive klogere og ændre synspunkt”, siger Benny Damsgaard.

“Politikerne er mere låste, når de skal tale i det offentlige rum, fordi journalisterne ringer med de kritiske spørgsmål, hvis de tillader sig at skifte synspunkt. Tømmelfingerregler er, at du kun skal bruge medierne, hvis du ikke har andre muligheder for at tale din sag”, siger han.

Som forsker må man også have forståelse for, at politikerne opererer i en virkelighed, hvor klima blot er ét element i en lang række af sager, der er vigtige for deres vælgere, mener han.

“Det er én ting at sætte klima på dagsordenen og måske endda gøre det til et tema i valgkampen. Det er noget helt andet at få konkrete politiske, lovbaserede ændringer igennem. Politik er en evig kamp om knappe ressourcer, og klima er noget, der koster mange penge”, siger Benny Damsgaard.

“Hvis der skal bruges en milliard kroner på en ny vindmøllepark, skal pengene komme et sted fra. Skal skatterne øges, eller skal der spares på vores børn, de ældre og de syge? Det er politikernes dilemma, og der-

Professor Jens Friis Lund var sidste år medarrangør af Folkets Klimamarch, hvor 15.000 demonstranter gik på gaden. Han bruger sin fritid på at støtte grønne sociale bevægelser.

for vil det være klogt at tænke finansieringen med, når man foreslår et nyt klimatiltag”.

Der er brug for en stor social forandring

Ikke desto mindre er det i de senere år blevet mere almindeligt for forskere at deltage aktivt i den offentlige debat om klima. Jens Friis Lund, professor i politisk økologi ved Københavns Universitet, er en af de mere fremtrædende forskere i klimadebatten.

Han var en af hovedkræfterne bag sidste års Folkets Klimamarch, hvor 15.000 demonstranter gik på gaden, og han tog initiativ til forskeropråbet, hvor 301 forskere i Politiken opfordrede politikerne til at lade hensynet til økonomisk vækst vige for en mere ambitiøs klimapolitik.

“Det er umuligt at vide, hvordan forskere mest effektivt påvirker det politiske system, fordi store sociale forandringer har mange årsager og former. Men helt personligt tænker jeg, at jeg bidrager bedst via den offentlige debat og ved at bruge en del

af min fritid på at støtte sociale bevægelser”, siger Jens Friis Lund.

“Idéen med forskeropråbet var at sætte fokus på de store huller, der stadig er i den offentlige debat om klima. Mange har en forestilling om, at politikerne nok har styr på det, og at vi er på vej i den rigtige retning. Men det er vi ikke, og der bliver ikke talt særligt meget om, hvor store risici vi bevæger os imod”, siger han.

For ham er det en forpligtigelse som forsker at være aktiv i samfundsdebatten. Selv går han i rette med det, han kalder for klimaskepsis 2.0. Begrebet dækker over debattører og politikere, der ikke benægter de menneskeskabte klimaforandringer, men derimod systematisk nedvurderer dem og dermed forsinker den grønne omstilling.

“Jeg er bevidst om, at jeg har en særlig stemme i debatten. Folk lytter klart anderledes til forskere end til andre i debatten. Det fordrer også et særligt ansvar. Vi skal passe særligt på ikke at løbe med en halv vind”, siger Jens Friis Lund.

“Men samtidig giver vores position som forskere os en mulighed for at skabe den brændende platform, vi mangler for at få den nødvendige politiske handling igennem. Det er gennem den offentlige debat, vi kan rykke på forestillingen om, hvor alvorligt og farligt det er, når vi bare fortsætter som hidtil”. ■

“Det er feset ind. Problemet er bare, at der ikke er noget quickfix”.

Jens Hesselbjerg Christensen, professor

Sidste frist for debatindlæg til nr. 6 er mandag den 17. juni kl. 10. Debatindlæg sendes til magisterbladet@dm.dk.

Indlæg må maksimalt være på 3.000 tegn inklusive mellemrum. Er et debatindlæg for langt, vil det blive forkortet af redaktionen.

FORSKNINGSPUBLICERING FORTJENER EN SERIØS BEHANDLING

Af **Jørgen Burchardt**, forsker

Stort set alle medlemmer af DM har nytte af publiceret forskning, og mange bidrager selv. Derfor er det fint, at Magisterbladet tager emnet forskningspublicering op.

Det skete med en artikel i nr. 2, s. 28-31. Desværre er artiklen et partsindlæg for forskningsbiblioteker. Endnu værre er, at der ikke var ressourcer til ordentlig research, hvorfor artiklen indeholdt alvorlige fejl.

Til fejlene først. Den sidste tredjedel af artiklen argumenterede for, at løse forskere ikke har adgang til forskning. Det var argumentet for gratis offentlige artikler for alle, den såkaldte Open Access.

Desværre er præmissen forkert. Alle danskere har fri adgang til forskningsbibliotekernes artikler. Jeg har selv i årtier arbejdet på forskningsinstitutioner under Kulturministeriet med gode resultater på højt internationalt niveau, selvom vi ikke har onlineadgang til artikler. Alle danskere skal blot bevæge sig til et universitetsbibliotek, hvor vi kan søge i databaser og hente artikler. Hvis man ikke orker at besøge et bibliotek, kan man hjemmefra bestille artikler via Det Kongelige Biblioteks artikelservice og efter få dage få artikler tilsendt. Stor tak til de velfungerende danske forskningsbiblioteker.

Forskere har derfor ikke behov for Open Access. Og slet ikke den version af Open Access, som de danske biblioteker har fået presset igennem som officiel dansk politik. Vi forskere belemres derfor ofte med fejlbehæftede manuskripter, som ikke er korrekturlæst, som ikke har sidetal af referere til, og som ikke har illustrationer.

Open Access er derimod nyttigt for tidsskrifter, som henvender sig til både forskere og en bred offentlighed. Et godt eksempel er Tidsskrift for Arbejdsliv, som opfylder kravet om videnskabelig kvalitetsbedømmelse, og som samtidig er nyttigt for en bred kreds af virksomhedsledere, personalechefer, fagforeningskonsulenter, sikkerhedsrepræsentanter osv. Staten bør give tidsskrifter af denne type støtte til redaktionssekretærer, korrekturlæsere, layout, digital markedsføring osv. i stedet for at underminere tidsskrifters økonomi med krav om, at udgiveren skal forære sine artikler gratis væk uden kompensation for det udførte arbejde.

Det er beskæmmende, at artiklen ikke indeholdte synspunkter fra seriøse tidsskriftsudgivere. Det ville have nuanceret billedet, så tidsskriftsudgivere ikke fremstod som ublu monopoler. Læsere ville da have fået at vide, at forlagene de seneste årtier har investeret massivt i digitale løsninger, som har givet verdens universiteter betragtelige besparelser. Det er ikke mere nødvendigt med kostbar magasinplads til papir, at sende bibliotekarer rundt for at hente og aflevere tidsskrifter, at holde styr på udlån, at indekser indhold osv. Et krav fra bibliotekerne om, at prisudviklingen for tidsskrifter skal følge inflationen, er derfor et partsindlæg helt ude af proportioner. Så kære Magisterblad: På den igen.

HENRIK SASS' BILLEDE AF KULTURLIVET ER FORKERT

Af **Christian Schmiedescamp**, solobasunist

Med udgangspunkt i Henrik Sass Larsens bog "Exodus" bragte Magisterbladet den 16. april i år en artikel om nye strømninger i Socialdemokratiets kulturpolitik. Kort fortalt mener han, at der findes en lille københavnsk kulturelite, som nyder godt af opera og litteratur bekostet af den brede danske befolkning, som hellere vil have popmusik og bingo.

Lige så dejligt det er, at politikere på Henrik Sass Larsens niveau rent faktisk udtaler sig om kultur, lige så forstemmende er det, at hans udtalelser bygger på en række fordomme, som intet har at gøre med det kulturelle liv, jeg selv kender.

Især to dele af kulturelle livet står for skud: folkebibliotekerne og forskellige former for kunst, der involverer klassisk musik. Det er naturligst for mig at kommentere det sidste, da jeg selv er ansat i symfoniorkesteret Copenhagen Phil.

Som landsdelsorkester er Copenhagen Phil forpligtet gennem rammeaftaler med Kulturministeriet til at virke på hele Sjælland på virkelig mange måder, som gør os relevante for en utrolig bred vifte af borgere:

Det gælder, når vi samler borgerne i fx Holbæk, Næstved og Nykøbing Falster til store udendørskoncerter med tusindvis af publikummer, eller når vi spiller populære nytårskoncerter. Det gælder også, når vi spiller på landsdelens hospitaler og plejehjem, hvor vi fx ofte oplever, at svært demente beboere pludselig igen begynder at tage kontakt til omverdenen. Vi er et stærkt supplement til folkeskolens musikundervisning, når vi besøger eleverne ude i klasseværelserne, inden vi inviterer dem til koncert med hele orkesteret - og vi samarbejder tæt med både offentlige og private musikskoler.

I sommer opførte orkesteret et værk i Emaljehaven i Københavns nordvestkvarter, hvor musikere spillede fra beboernes altaner.

Orkesteret spiller med en række populære kunstnere fra den rytmiske verden, fra Bisse til Medina, i koncertsalen, til Fredagsrock og på Roskildes Orange Scene.

I Tivoli er vi akkompagnerende orkester til havens opsætning af juleforestillingen "Nøddeknekkeren", der især er populær blandt børnefamilier, men også til "syng med"-arrangementer på Plænen.

Og dertil spiller vi naturligvis en række uhyre velbesøgte koncerter med klassiske mesterværker, enten som traditionelle koncerter eller med nogle af landets dygtigste skuespillere som formidlere. Dette foregår både i konservatoriets koncertsal på Frederiksberg og rundt omkring i sportshaller og forsamlingshuse på hele Sjælland.

Når Henrik Sass Larsen, Frederik Vad Nielsen og Kaare Dybvad i Magisterbladet nu fortæller os, at alle disse aktiviteter kun benyttes af en særlig eksklusiv kulturelite, som ikke er i kontakt med den virkelige danske befolkning, er min konklusion derfor, at det nok snarere er de tre politikere, som har dårlig kontakt med det kulturelle landskab i Danmark.

Det er netop derfor, at en række forskere og kunstnere har foreslået oprettelsen af et Kulturens Analyseinstitut fuldstændig på linje med Idrættens Analyseinstitut, som kan samle og analysere data og dermed give politikerne et retvisende og tidssvarende grundlag at træffe beslutninger på.

Indtil det sker, skal politikerne i øvrigt være så hjerteligt velkomne til at aflægge et besøg hos Copenhagen Phil og på egen hånd opleve det virkelige kulturelle liv, inden de giver sig til at træffe beslutninger.

Forkortet af redaktionen

“Det er vigtigt for mig, som direktør, at Grønlands Selvstyre som arbejdsplads skaber gode arbejdsbetingelser for medarbejderne, så vi i fællesskab kan levere solide beslutningsoplæg til Naalakkersuisut.

I det lys er vi også blandt dem, der arbejder for demokratiet.”

Mininnguaq Kleist

*Tidl. Direktør i Formandens Departement.
Nu Repræsentationschef i Bruxelles*

Læs om jobmuligheder
i Grønlands Selvstyre på
www.naalakkersuisut.gl/job

NAALAKKERSUISUT

GOVERNMENT OF GREENLAND

DEADLINE
31. MAJ

12.–16. AUGUST 2019 / 19.–23. AUGUST 2019

COPENHAGENSUMMERUNIVERSITY.DK

Copenhagen Summer University

5-dages intensive kurser i bl.a.:

Den Danske Model / FN's 17 Verdensmål / Teams og grupper / Market Access / RStudio / Biopharmaceutical Drug Development / Kunsten at lede / Applied Machine Learning / Klimaforandringer og debat / Deep learning / Quality by design (QbD) / Dairy & Health / Adfærdsøkonomi og psykologiske valg / Persondataret / Personalized Medicine / Value Based Health Care / #Metoo og hvad så? / Kriminalprævention / Bibliotekets Rolle

